SLAVIC READING ROOM
WASHINGTON D C

І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюру: BArcly 7-5337
BArcly 7-4125
— Тел. з Ню Йорку: —
УНСоюз: 435-8740

РІК LXXIV. Ч. 27. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 15-го ЛЮТОГО 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 15, 1967 No. 27. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Вівторок, 14-го лютого, 1967

В АМЕРИЦІ

„КОСМІЧНА ПРОГРАМА ПІСЛЯ ЗДІЙСНЕННЯ пляну Аполло" — це книжечка із звітом окремої Президентської Дорадчої Комісії в справах космічних проблем. Ця Комісія працювала цілий рік і тепер здала звіт президентові Джансонові, який написав передмову до цього звіту. Президент пише, що в космосі існують великі можливості, але наше планування натрапляє на велику недостачу фондів, тому всі американці повинні думати над розв'язкою цієї важкої до розв'язки проблеми. Коли вдасться здобути Місяць, то треба заплянувати нову космічну програму: дальше досліджувати астронавтами Місяць, або машинами пізнавати дальші плянети: Марс і Венеру.

ЗДА РЕДУКУВАТИМУТЬ ДАЛЕКОСЯЖНІ ракети Титан 2, починаючи з 1970-го року. Ліквідація цих ракет відбуватиметься ступнево. Число цих ракет виносить 54. Ця ліквідація відбудеться тому, що на їхнє місце прийдуть нові типи далекосяжних ракет. Ракети Титан 2 є найсильніші американські ракети. Вони можуть нести 8 до 10 разів більше вибухового матеріялу, ніж ракети Мінутмен і Поляріс. Але ліквідація ракет Титан 2 не означає того, що ця країна розброюється, бо на місце витягнених із „активної" служби прийдуть новіші типи ракет. Секретар оборони Роберт МекНамара заявив в Конґресі, що треба зліквідувати ракети Титан 2, які користуються плинним пальним, і тому є деколи труднощі з ними.

ПРЕДСТАВНИКИ КРАЙОВОЇ Аеронавтичної і Космічної Адміністрації, зізнаючи в Сенатській Комісії в справах аеронавтики, твердили, що три астронавти не згинули тому, що Адміністрація спішиться з програмою, щоб до 1970-го року здобути Місяць. Представник А К Адміністрації д-р Джордж Мюллер зізнав, що 20,756 годин космічних летів досі відбулися в атмосфері з чистим киснем. Досі були три випадки пожежі в симуляторах на Землі. Причина пожежі в космічній кабіні Аполло 1 ще й досі не вияснена, і, можливо, її не вдасться вияснити. Але слідство дасть ті дані, які допоможуть до того, щоб подібний випадок не повторився.

НІКСОН ЧИ РОМНІ Є НАЙПОПУЛЯРНІШИМ кандидатом на номінацію на кандидата на президента в 1968-му році? Це є питання, над котрим думає директор Американського Інституту Публічної Опінії д-р Геллуп. Його Інститут в січні перевів опитування і ствердив, що Ніксон стає популярнішим ніж мишиґенський губернатор Джордж Ромні. Та д-р Геллуп, розіславши висліди свого опитування до преси, побачив, що його противник Луїз Гарріс перевів опитування в тому самому часі і ствердив, що Ромні веде перед перед Ніксоном. Геллуп негайно відкликав висліди свого опитування, котре розіслав був уже до преси, бо побачив, що він ставив інші запити, тому дістав на них інакші відповіді.

РОКЕФЕЛЛЕР ЗАКЛИКАЄ ДО ЄДНОСТИ, щоб республіканці могли виграти президентські вибори в 1968-му році. Нюйоркський губернатор республіканець Нелсон А. Рокефеллер, промовляючи під час прийняття в пошану президента Лінкольна в готелі Волдорф - Асторія, сказав, що республіканці мають вигляди на перемогу, коли будуть виступати одностайно та підтримуватимуть ліберально поступову програму. Висування інших кандидатів побіч мишиґенського губернатора Джорджа Ромні, — казав Рокефеллер, — має на цілі розбити республіканців. Рокефеллер ще раз заявив, що він не буде кандидувати на президента в 1968-му р., бо він підтримуватиме губернатора Ромні.

У СВІТІ

СОВЄТСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР АЛЕКСЄЙ КОСИҐІН ЗАКІНЧИВ в неділю 12-го лютого ц.р. свою 7-миденну візиту в Британії. В Единбурґу „ентузіястично" вітала його юрба шотляндців. Після його повороту відтіль до Лондону британський прем'єр Гаролд Вільсон і міністер закордонних справ Джордж Бравн мали непередбачено з Косиґіном ще одну одногодинну розмову, про зміст котрої нічого не сказано. Загально вважають, що британські державні мужі наполягали на Косиґіна, щоб той вжив впливу на Північний В'єтнам у тому напрямку, щоб Північний В'єтнам дав також поступки військової натури в заміну за припинення американських летунських атак.

ЗАХІДНЬО - НІМЕЦЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ВІЛЛІ БРАНДТ ВЕРНУВСЯ з Вашинґтону до Бонну дуже вдоволений вислідами своїх розмов з президентом Джансоном і іншими державними мужами ЗДА. Німецька преса ствердже великий успіх тієї подорожі Брандта. Джансон і державний секретар Дін Раск мали заявити Брандтові, що вони раді, що новий західньо-німецький уряд поліпшив відносини з Францією та старається поліпшити їх також із східніми комуністичними країнами.

ІРАН (Персія) ПІДПИСАВ УМОВУ з СОВЄТСЬКИМ СОЮЗОМ на купно совєтської зброї в заміну за достави Совєтам свого газу. Речник іранського уряду заявив, що Іран надалі залишається приязним супроти Заходу та не виступає з прозахіднього Центрального пакту (колишнього Багдадського, тепер в скороченні СЕНТО), однак треба той пакт зревідувати, бо найпершу загрозу для Ірану становить вже не СССР, а Єгипет.

ПОЛІТИЧНИЙ ВТІКАЧ з ФРАНЦІЇ ЖАК СУСТЕЛЬ ЗГОЛОСИВ свою кандидатуру до нового французького парляменту з округи, яку репрезентував в рр. 1958 - 60, з міста Ліону. Колишній шеф розвідки французького протинімецького революційного підпілля, міністер пропаґанди після повороту де Голля до влади, розійшовся з ним, коли де Ґолль погодився на незалежність Альжиру. Сустель втік був, коли йому грозило арештування під закидом змови і державної зради. Свою виборчу кампанію мусить вести конспіраційно, з допомогою платівок і приятелів, бо йому грозить в кожній хвилині арештування.

МОСКОВСЬКИЙ ПОЕТ ЄВГЕНІЙ ЄВТУШЕНКО ОПРИЛЮДНИВ у „Правді" поему, котра ніби є підсумками його вражень з минулорічної 6-тижневої подорожі по З'єднаних Державах. Поема зоветься „Болото в Ню Йорку", а головна думка в ній та, що Америка „замерзає на льоді брехонь".

ІНДІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ІНДІРА ҐАНДІ ВИЙШЛА ІЗ ШПИТАЛЮ в Ню Дейлі, де перебувала два дні після того, як у минулому тижні один з її опонентів на виборчому вічі камінем зламав її носову кість та поранив в обличчя. Коло 1,000 індійців, зібраних перед шпиталем, влаштували овацію пані Ґанді, коли вона вийшла з нього.

РАТИФІКУВАЛИ ЗАКОН ПРО 25-ТУ ПОПРАВКУ ДО КОНСТИТУЦІЇ — ПРАВО НАСТУПСТВА ПРЕЗИДЕНТА ЗДА

Вашинґтон. — 10-січня 1967-го року ратифікували закон про 25-ту поправку до Конституції — про право наслідування на становищі Президента ЗДА, коли б він не міг із фізичних або умовних причин виконувати своїх обов'язків. Зміну Конституції ухвалює Конґрес більшістю двох третіх голосів, а пізніше той закон мають ратифікувати три четверті всіх 50-ох стейтів. Згідно з цим законом віце-президент має право виконувати обов'язки Президента, коли той не може виконувати своїх обов'язків. Згідно з цим законом Президент має право наймeнувати віце-президента, коли б це становище опорожнилося. Згідно з дотеперішнім законом становище віце-президента було необсадженe аж до найближчих виборів, як це було після вбивства президента Кеннеді 22-го листопада 1963-го року, коли віце-президент Джансон обняв становище Президента. Досі не знати, який стейт ратифікував цю 25-ту Поправку до Конституції, бо аж три стейти мають претенсії до цієї почести. Леґіслятура Північної Дакоти ратифікувала цю Поправку, думаючи, що вона вже 38-ий стейт, який ратифікує цей закон. Коли ж Леґіслятура довідалася, що вона є 37-им стейтом, відкликала свою ратифікацію, але після того ратифікувала цю Поправку Міннесота, вірячи, що вона напевно є 38 стейтом.

До Вашинґтону прибув монарх Етіопії

Вашинґтон. — До Вашинґтону прилетів в понеділок 13-го ц.м. етіопський (абесинський) монарх, 74-літній Гайле Селяссі, якого прийняли з усіма почестями, призначеними для закордонних монархів. Гайле Селяссі переведе 21 день в Америці, після чого полетить до Совєтського Союзу, Туреччини та, в поворотній дорозі, до африканського Судану. Етіопія є невтральною африканською державою, а її повагу підкреслює факт, що її столиця Аддіс Абеба є столицею Організації Африканської Єдности та Економічної Комісії Об'єднаних Націй для Африки. Тому можна припускати, що розмови у Вашинґтоні з етіопським монархом будуть обертатися довкола африканських справ.

ДАВНЯ СЛАВА ТА НОВІ ЗАВДАННЯ І ПОТРЕБИ ЗУАДК

ЗУАДК — Злучений Український Американський Допомоговий Комітет у Філядельфії, записав одну з найсвітліших сторінок в історії американських українців, допомагаючи сотням тисяч та рятуючи десятки тисяч українців в найчорнішій добі „переміщення осіб" під час і після Другої світової війни. Сьогодні ця установа вже дещо призабута, хоча перед нею ще великі завдання і великі потреби. Для пригадки нашій громаді цього ЗУАДК, що ним ми всі оправдано можемо гордитись, представник „Свободи" ред. Леонід Полтава відвідав канцелярію ЗУАДК та відбув розмову з його президентом д-ром Володимиром Ґаланом, про що й мова в цьому репортажі.

Філядельфія, (Л. П.) — Ми вже забули про ті часи... Та ось на столі президента Злученого Українського Американського Допомогового Комітету д-ра Володимира Ґалана лежать фотокопії кількох документів. Між ними наказ Гімлера з вересня 1943 р., де, між іншим, сказано: „Під час евакуації частини території України (Донецьке) наказую не залишити там ні однієї людини, ні однієї голови скоту, ні одного центнера зерна, ні однієї залізничної рейки"... Тоді сотні тисяч і примусових, і добровільних утікачів посунули з української землі на Захід. Ті люди на скрипучих возах і в обстрілюваних потягах дістались згодом до Галичини, а ще далі — аж до Австрії, Німеччини... Це були ми — сучасні громадяни вільної Америки. Це були й ті, що стали громадянами багатьох вільних країн. Були також і ті, які через хвороби та інші причини назавжди залишилися в Західній Німеччині, Австрії й інших країнах Західньої Европи, добробут яких аж ніяк не можна порівняти з американським рівнем життя...

Д-р Володимир Ґалан

А ось ще один документ, що вийшов з Головного Штабу американського Корпусу в Німеччині 29 грудня 1945 р. і що проти нього довелося (як і проти інших подібних) провадити ЗУАДКові затяжну „війну". Там сказано, що українців не визнається, як національности, що їх треба клясифікувати за країнами, звідки вони походять; що українців з УССР треба повертати додому, згідно з постановою в Ялті.

Є на цім столі, в канцелярії Централі ЗУАДК'у, ще багато інших документів, що розповідають про велику, ба велетенську діяльність, яку провів цей Комітет, базуючи свою працю на добрій волі людей і на християнському принципі любови до ближнього. Може найвимовнішим документом буде ось ця фотознімка: мати, батько і семеро їхніх дітей, українських „ДП", які прибули на американську землю! На їхніх грудях ще еміґраційно-переселенчі картки ЗУАДК'у, вони ще в порту, але представники їхньої допомогової організації вже з ними, і щасливо всміхаються не лише батьки, а й найменші діти...

Що згадати ще? Може б про 2-ий Конґрес УККА, який відбувся у Філядельфії 22 січня 1944 р. і на підставі рішень якого створено ЗУАДК 20 червня того ж року (тоді ми переховувались від бомб, кидали свої убогі клунки, щоб рятувати дітей... і тоді ж наші брати в ЗДА й Канаді вже творили клітини для допомоги, збирали фонди, одяг...). Чи згадати, що в ті часи головою УККА був Степан Шумейко, а до Управи ЗУАДК'у ввійшли д-р В. Ґалан, як голова, д-р Н. Пелехович-Гайворонська і Ю. Маньовська, як заступники голови, та ін. члени Екзекутиви, Ширшої Управи? Але як не згадати всіх тих десятків тисяч наших братів і сестер, які відразу ж відгукнулись на заклик новопосталої харитативно - допомогової ор-

(Закінчення на стор. 3-ій)

КОМУНІСТИ ЗЛАМАЛИ ПЕРЕМИР'Я — ЗДА ВІДНОВИЛИ БОМБАРДУВАННЯ

Сайґон. Після шостиденної перерви — американське летунство відновило бомбардування Північного В'єтнаму, ствердивши, що ту перерву, яка розпочалась 7-го лютого ц. р. з нагоди буддистського нового року, комуністи використали тільки для збільшення своїх запасів. Зараз у перших 24-ох годинах перерви у воєнних діях Північний В'єтнам збільшив у п'ятеро перекидання на південь своїх військ і військових достав суходолом та прибережними баржами. У 40 годинах цього останнього перемир'я згинуло 18 американських вояків і було ранених 145. Крім того комуністичні терористи виконали цілий ряд насильних актів, з яких найбільшим був терористичний замах в центрі столиці Південного В'єтнаму, Сайґоні: терористи розібрали були дах одної кам'яниці й поставили на найвищому поверсі міномети, з яких почали острілювати головну кватиру американських військ, з осідком головного команданта генерала Вільяма Вестморленда. Однак поціли впали на кілька кам'яничних бльоків ближче, на вулицю, при чому один поціл вдарив у вантажний віз південно-в'єтнамського конвою, що віз амуніцію. Наступив вибух, від якого 12 південно-в'єтнамських вояків згинули та кількадесять було ранених. Речник Білого Дому, проголосивши відновлення бойових дій у В'єтнамі включно з бомбардуванням Північного В'єтнаму висловив жаль, що тої останньої перерви в бойових діях комуністи не використали для добра замирення та заявив, що „двері надалі відкриті" для всяких таких спроб. Американці стримались були з бомбардуванням Північного В'єтнаму впродовж двох днів після того, як скінчилось новорічне перемир'я: за твердженням коментаторів президент Джансон хотів таким жестом Америки скріпити становище британського прем'єра Гаролда Вільсона в його розмовах з совєтським прем'єром Косиґіном у Лондоні. Бомбардування відновлено після того, як виявилося, що ані Ганой ані Косиґін не проявляють найменших нахилів піти назустріч вимові Америки, щоб припинення американських налетів проти Північного В'єтнаму було зрівноважене відповідними примирливими актами військового характеру збоку комуністів. Зате Го Чі Мінг, президент Північного В'єтнаму, відповів на заклик Папи Павла VI щодо перетворення перерви у бойових діях для тривкого перемир'я і мирових переговорів, ароґантською заявою, що Папа повинен вплинути на Америку, щоб вона припинила свою „аґресію" проти „в'єтнамського народу."

Косиґін закінчив свої відвідини в Лондоні

Лондон. — Совєтський прем'єр Алексєй Косиґін відлетів в понеділок 13 лютого ц. р. вранці з Лондону, закінчивши свою 7-миденну офіційну візиту. З цієї нагоди появився обширний британсько-совєтський комунікат, в якому м. ін. заповіджено підписання „пакту приязни і мирної співпраці" між тими двома державами. Крім загальних фраз про бажання обох держав, щоб прийшло загальне й тотальне розброєння включно із знищенням всієї атомової зброї у світі та з заявою, що обидві сторони „вживатимуть всіх заходів" для мирного закінчення В'єтнамського конфлікту, у тому спільному комунікаті підкреслюється потребу стабілізації миру в Европі та широко говориться про покращання британсько-совєтських взаємин в усіх ділянках.

УКРАЇНЦІ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ ПРОВЕЛИ ПРОТЕСТАЦІЙНУ АКЦІЮ ПРОТИ ВІДВІДИН КОСИҐІНА

Лондон (проф. Вол. Шаян). — Українці на всьому терені Англії й Шотляндії дали рішучий спротив відвідинам Косиґіна із цілою гурмою емґебістів до Лондону. Цілість добре запланованої акції виявила здисциплінованість, рішучість і високу зрілість українського політичного активу та всього громадянства на цьому терені. Акція розпочалася вже два тижні перед приїздом Косиґіна резолюцією Загальних Зборів Англо - Українського Товариства та Академією в Ноттінґгамі. Тон цієї резолюції найкраще характеризує домагання, щоб викинути СССР із Об'єднаних Націй, якщо совєтські окупаційні армії не покинуть України. На таку рішучу резолюцію здобулися приятелі українців із нового проводу А.У.Т. із паном Вакстоном та секретарем Дж. Ґрагамом на чолі. В Академії брала участь військова оркестра відділу шотляндських кадетів.

16-ий Крайовий З'їзд СУМ-у в наступну неділю вислав таку ж рішучу довшу телеграму до прем'єра Англії Вільсона.

В середу, дня 1-го лютого вислано прем'єрові Вільсонові довше меморандум від Вільних Українців в Англії. Це меморандум було негайно передано до друку і в цьому виді в день приїзду Косиґіна вислано до всіх членів Британського Парляменту, до всіх амбасад, до всієї преси в столиці і в цілій Англії та на численні інші адреси.

Надзвичайно успішну акцію розвинула Українська Інформаційна Служба, яка на ті самі адреси вислала багатий інформаційний матеріял у зв'язку із приїздом Косиґіна. Він був розісланий в середу і четвер перед його приїздом. Була там перш за все характеристика його особи, як визначного прислужника і протеґованого Сталіна, який ухитрився після т. зв. „десталінізації" зайняти наново провідну позицію, хоч дещо ослаблену хитаннями і боротьбою внутрі кремлівської кліки. Зовсім у тон цієї інформації кореспондент „Дейлі Телеграфу" добув із енциклопедії „архішедевр соцреалізму" у виді образу Сталіна, позаду якого серед трьох генералів стоїть єдиний цивільний його соратник випробуваний і заслужений „товарищ Косиґін". Ця енциклопедія і цей образ були звичайно сконфісковані цензорами того ж „соцреалізму", але в Британському Музеї стоїть вона просто на полицях. Репродукція цієї картини завдала болючого удару і так надзвичайно слабому престижеві Косиґіна.

Матеріяли Української Інформаційної служби включали далі інформаційну статтю про найновіші арешти письменників в Україні та переклад слова І. Дзюби в обороні Василя Симоненка. Крім того була там залучена згадана резолюція А.У.Т. та інші заклики, а зокрема летючка в обороні згаданих письменників. Ця летючка була масово розповсюджувана на терені цілої Англії й Шотляндії перед приїздом Косиґіна в суботу дня 4-го лютого.

Вже того самого дня роз-

(Закінчення на стор. 7-ій)

НТШ вшанувало Михайла Грушевського окремою науковою конференцією

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім Шевченка в ЗДА влаштувало тут в Українському Інституті Америки в суботу 11 лютого ц. р. окрему урочисту наукову конференцію для вшанування 100-річчя народин Михайла Грушевського. Науковий секретар НТШ проф. д-р Василь Стецюк, який ввесь час проводив конференцію, з'ясував у вступному слові, що її ціллю є шанування Михайла Грушевського передусім, як колишнього довголітнього голову, дійсного та почесного члена НТШ. Цій темі була присвячена доповідь першого голови відновленого в Америці НТШ, проф. д-ра Миколи Чубатого „Наукова перебудова НТШ Михайлом Грушевським". Професор д-р Матвій Стахів доказував у своїй доповіді „Погляд М. Грушевського на федералізм", що т. зв. федералізм М. Грушевського був наскрізь державницького характеру. Проф. д-р В. Ленцик дав характеристику М. Грушевського в доповіді „М. Грушевський в оцінці своїх студентів", д-р О. Домбровський говорив про „Методологічні основи дослідів над ранньою історією України М. Грушевського", проф. д-р М. Чировський підкреслив зацікавлення М. Грушевського економікою України в доповіді „М. Грушевський, як дослідник українського господарства", а д-р Вацик відчитав доповідь на тему „М. Грушевський, як історик української літератури". Доповідь неприявного проф. д-ра П. Коваліва на тему „М. Грушевський в боротьбі за українську мову" зреферував д-р В. Стецюк, а доповідь неприявного проф. д-ра М. Андрусяка „М. Грушевський, як історик, народник і державник" відчитала д-р Марія Кобринська. Короткий „Причинок до біографії М. Грушевського" проф. Нестора Короля відчитав інж. Кобринський. Закрив конференцію від Управи НТШ ред. І. Кедрин, заповівши видання збірника в честь М. Грушевського та признавши, що для наукової повноти образу Михайла Грушевського, великої різногранної індивідуальности, треба ще окремої розвідки про нього, як політика

Антін Шаран перевибраний на голову Окружного Комітету УНС в Джерзі Сити

Джерзі Сити, 10-го лютого. — Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Надгудсонської Округи відбув у залі УНДому в Джерзі Сити річні загальні збори, які одноголосно перевибрали на пост голови Окружного Комітету місцевого громадського і союзового діяча Антона Шарана. У склад Окружної Управи були вибрані також одноголосно наступні представники Відділів УНСоюзу Джерзі Сити та Байону: Степан Микитюк — заступник голови, Мирон Сірий — секретар, Іван Костик — касир, Дмитро Дидик — організаційний референт, та Іван Грабар, Григорій Бура і Михайло Баран — члени Контрольної Комісії. Згідно зі статутом Окружного Комітету до складу Управи ввійшли теж місцеві головні урядовці: заст. гол. предсідника УНС Володимир Сохан та головний касир УНС Іван Кокольський.

Приявні на зборах вислухали протокол із попередніх зборів, що його прочитав секретар Д. Дидик, а після цього звіти членів Управи: голови Антона Шарана, секретаря Дмитра Дидика, касира Івана Костика і голови Контрольної Комісії В. Сохана, на пропозицію якого уділено уступаючій Управі абсолюторію. Після виборів союзові діячі Надгудсонської Округи вислухали двох рефератів на актуальні союзові теми головного касира Івана Кокольського та заст. гол. предсідника і керівника рекордового відділу Володимира Сохана При спільній перекусці, яка відбулася по закінченні офіційних зборів, провели учасники зборів гутірку над плянами праці Округи, а новообраний організаційний референт Дмитро Дидик поінформував представників відділів про приділені відділам квоти нових членів на 1967 рік.

Виставки дереворізів Якова Гніздовського відбудуться в Едмонтоні й у Вінніпеґу

Едмонтон. — Місцевий Клюб Українських Професоналістів влаштовує тут у співпраці з Українським Літературно-Мистецьким Клюбом та едмонтонською Мистецькою Галерією виставку дереворізів відомого українського маляра та графіка із ЗДА Якова Гніздовського. Виставка, що її відкриття відбулося в неділю 12 лютого ц. р. приміщена в залях Північно-Альбертської Авдиторії і триватиме до 21 лютого. В п'ятницю 17 лютого у виставковому приміщенні виступить із доповіддю сам мистець. Згодом виставка буде перевезена до Вінніпеґу і триватиме там від 26 лютого до 4 березня. В її рамцях передбачена також доповідь Якова Гніздовського.

УСТ „Чорноморська Січ" матиме ювілейний бенкет

Нюарк, Н. Дж. — В суботу 18 лютого в великому готелі Есекс Гавс о год. 6-ій вечором розпічнеться Ювілейний Бенкет УСТ „Чорноморська Січ", в якому зголосили свою участь поверх 200 гостей і членів Т-ва. Між визначними гістьми УСТ. Ч. Січ будуть приявні: оо. Лаптута і Харіщак, посадник Нюарку Г. Адоніццio, голова місцевого Відділу УККА д-р В. Гук, радний міста Нюарку Ф. Адоніццio, головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір з дружиною, заступник гол. предсідника УНС і спортовий редактор „Свободи" Володимир Сохан, представник УРСоюзу д-р Роман Ричок, голова АФЛіґи Курт Лям і багато інших. Під час бенкету будуть відзначені, за надзвичайні осяги в спорті, 7 спортовців і коло 40 спортових діячів. В мистецькій частині виступлять дует бандуристів: Р. Левицький і В. Юркевич та підсилена оркестра Богдана Гірняка. Присутні матимуть нагоду набути за ціну одного доляра стосторінкову пропам'ятну книгу з нагоди 10-ліття УСТ Ч. Січ, яка опісля в розпродажі коштуватиме 2 дол. Місцеву пресу репрезентуватимуть спортові колюмністи: Айк Кунс „Нюарк Стар Леджер" і Том Коннел „Івнінґ Нюз."

ЗБОРИ ОКРУГИ УНС В НЮ ЙОРКУ

Загальні Збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Ню Йорку, відбудуться в найближчу п'ятницю, 17-го лютого 1967 р. о год. 7.30 веч. в домівці Товариства „Дністер", 361 Відділу УНСоюзу, при 119 Авеню „А", (поміж 7 і 8 вулицями, напроти парку), а не в Українськім Народнім Домі, як було раніше повідомлено. Всі союзовці та прихильники УНСоюзу запрошені до участи.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Ситі і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Правильне становище

Заява державного секретаря Діна Раска в четвер минулого тижня про те, що З'єднані Держави не можуть погодитися на вимогу комуністів „беззастережно й остаточно" припинити бомбардування Північного В'єтнаму взаміну за обіцянку, що тоді комуністи приступлять до мирових переговорів, ця заява мусить знайти схвалення в усіх людей „із здоровим глуздом", до яких звертався Дін Раск. Становище американського Уряду в цій справі заслуговує на тим більше признання, що раз-у-раз повторювані президентом Джансоном заяви про бажання миру у В'єтнамі могли породити враження, що американський Уряд вхопиться за кожну комуністичну пропозицію, яка не вимагатиме одверто капітуляції ЗДА, а обіцятиме мирову конференцію. Таке враження скріплювали відомості деяких західніх кореспондентів з Південного В'єтнаму, що керівні діячі вільних в'єтнамців найбільше бояться мирових переговорів, не маючи 100-відсоткової певности, чи Америка у своєму жагучому прагненні миру не піде на такий компроміс з комуністами, який по суті й наслідках пригадував би Ялтинський договір.

Барабанна пропаґанда Ганою за припинення Америкою налетів проти Північного В'єтнаму „без ніяких передумов" запрягла на свої послуги не тільки Алексєя Косиґіна і міжнародних пацифістів, але й генерального секретаря Об'єднаних Націй У Танта. Коли б Вашинґтон на це погодився, то мирові переговори над поладнанням в'єтнамської проблеми могли б тягнутись, як у рр. 1951-53 в Панмунджомі в Кореї, понад два роки, а протягом того часу, забезпечені проти американських налетів, комуністи могли б створити у Північному В'єтнамі могутню армію, забезпечивши її летунство та ракетну зброю, і вернутися до воєнних дій у пригожому моменті. Відкинення такої комуністичної пропозиції, яка насправді є пасткою, обрахованою на легковірність і простодушність Америки, свідчить, що американців навчив досвід минулого.

Ніхто в Америці не хоче продовжування В'єтнамської війни — і взагалі ніякої війни. В'єтнамську війну накинено Америці проти її волі. Хоч існують поважні сумніви щодо правильности концепції „війни з обмеженими цілями", яка диктує „обмежену тактику", в принципі всі громадяни доброї волі підтримують Президента у його в'єтнамській політиці і разом з ним прагнуть миру. Але не за всяку ціну. Добре було почути ще раз, що й Президент цього не хоче.

Казахстанське мариво

На іншому місці в цьому числі „Свободи" надруковані уривки з найновіших листів з України. В одному згадувалось, що не можна протестувати проти беззаконня, бо потрапиш до Казахстану. Отож, в Україні населення розглядає мандрівку до Казахстану і працю на „цілинних землях" майже так, як і заслання до Сибіру. Та, фактично, то і є найновіша форма заслання в СССР. Київська „Радянська Освіта" з 7-го січня підтверджує це в статті під романтичним заголовком „Чекай нас, Цілина — 67!", розповідаючи, як шість тисяч київських студентів, посланих до Казахстану на будови, перемагали „спеки, зливи і бездоріжжя", будували „кошари і землянки та інші нескладні споруди". Газета обіцяє, що київські студенти знову поїдуть „на Кустанай"...

Задумане ще Хрущовим „казахстанське диво" економічно ніяк не оплачується, бо суха степова земля, після кількох оранок, висихає ще більше, даючи мінімальний урожай. Але Москва не попускає, особливо ж коштом молоді різних республік, заохочує людей туди переселюватись, посилає сотні тисяч студентів щоліта на тимчасову працю, доплачує до „цілинних земель". Чому? Адже це йде всупереч спробам сучасного ЦК компартії СССР ставити бодай окремі господарства на „ліберманівські" рейки — на самооплату і самовистачальність.

„Пакування" людей до Казахстану, де вже казахи є меншістю, не випадкове: 1. Москва особливо не довіряє азійським підкореним народам, в тому числі й казахському; 2. Посилено заселюючи напівпустельний велетенський Казахстан, Москва творить „людський буфер" проти можливого китайського прориву на південно - східніх кордонах імперії; 3. Різнонаціональна молодь у Казахстані призначена на русифікацію; 4. Важкий клімат і важкі умови життя змушують там людину до безнастанної боротьби з природою, а не з владою. Тому так заохочує совєтська преса їхати в те казахстанське мариво, а влада — примусово посилає туди непокірних і невдоволених так само, як за Сталіна слала людей до Сибіру.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ АМЕРИКИ У СВІТІ

З'єднані Держави мають договори взаємної безпеки з 43 державами всіх континентів світу. Внаслідок тих зобов'язань Америка втримує кругло півтора мільйона своїх вояків в Европі, Південній Азії, на Далекому Сході, в Карібському обширі. В Европі все ще розташовані 334.000 американських вояків, у В'єтнамі — 400.000, у Таї (Сіямі) — 35.000, в Південній Кореї — 55.000, далі — на базах в Японії, Тайвані (Формозі), Ґуамі, Філіппінах. Коло 2 мільйони вояків є на американському континенті, включно з територією Панамського каналу і базою Ґвантанамо на Кубі. Міжнародні зобов'язання коштують американським громадянам кругло 73 більйони долярів річно.

До цих турботливих фактів і цифр приєднується парадоксальна ситуація, що хоч сіть міжнародних колективних договорів, створених головно заходами двох державних секретарів — Діна Ачесона з ери Трумана і Джана Фостера Доллеса за урядування Д. Д. Айзенгавера — хоч та сіть договорів розривається чи пак звужується внаслідок спротиву Британії і Франції виконувати свої союзницькі зобов'язання, тягар відповідальности, що його несе Америка, зростає.

Тому годі дивуватися, що Конґрес глибоко стурбований цією ситуацією. Ось так, наприклад, лідер демократичної більшости в Сенаті Майкел Менсфілд почав збирати підписи під резолюцію, що вимагає драстичного скорочення американських військ на европейському континенті. За газетними вістками, він мав під тією резолюцією вже 51 підпис на 1 лютого ц. р. — отже більшість сенаторів.

Правда, сен. Менсфілд одночасно радить Урядові не послаблювати своїх зобов'язань з титулу своєї участи в Атлантійському Союзі (НАТО). Алеж Франція відкликала з НАТО всі свої збройні сили і веде на терені Европи та Азії виразно антиамериканську політику. І не тільки Франція, але й Британія зламали солідарність з Америкою у відношенні до Південної Азії, дармащо ті обидві великодержави належать до Південно - Східнього азійського оборонного пакту (СЕАТО), за яким усі члени того пакту зобов'язані поспішити Південному В'єтнамові з допомогою проти комуністичної агресії.

Тепер Британія ліквідує головну кватиру своєї Середземноморської фльоти на Мальті і заповіла відкликати свої залоги і морську фльоту з Адену. Іншими словами — Британія ліквідує свої впливи і свої зобов'язання — в Середземноморському і Середньосхідньому обширах. Це — епілог того процесу, що розпочався з утратою Індії і, пізніше, Суезького каналу. На відхід британської збройної сили з Середнього Сходу тільки й чигає імперіялістичний Єгипет з своїм президентом Ґамалем Абдель Нассером, який мріє про панування над цілим арабським світом, — а за спиною Нассера стоїть Совєтський Союз, який узброїв Нассера і з його допомогою хоче здійснити мрії царів про доступ Російської імперії до Перської затоки. У практиці це значило б — заволодіння ворожими Америці силами всією середньосхідньою нафтою.

Очевидно, що британські державні мужі так само не хочуть, щоб Москва та її єгипетський прислужник зліквідували прихильні Заходові режими в Йорданії, Кувайті, Ливані й Савді Арабії і заволоділи тамошніми джерелами нафти. Але вона розраховує на те, що в „пустку", яка створиться з відходом Британії із середньосхіднього обширу, автоматично вступить Америка. Це такий жи розрахунок, як калькуляція французького президента де Ґолля, що нічого Франції витрачатися з титулу приналежности до НАТО, коли все одно у випадку дійсної загрози для Західньої Европи збоку Москви — Европі поспішить з допомогою Америка.

Це те вимушене положення, в якому опинилась Америка внаслідок другої світової війни і післявоєнних подій. Трудність тієї ситуації в тому, що ЗДА просто не всилі „вицофатися", виректися своїх міжнародних зобов'язань чи, вірніше, своєї відповідальности за долю світу, бо з долею Західньої Европи, Південної Азії, Середнього Сходу і Латинської Америки найтісніше пов'язана й доля самої Америки.

І тому поважні критики видатків, передбачених бюджетовим прелімінарем Л. Б. Джансона, признають, що, може, краще витрачати тепер 73 більйони долярів плюс ті більйони, які прийдеться ще витратити внаслідок вузької політики соціялістичного уряду Британії, аніж зазнати куди більше втрат внаслідок вибуху нової світової війни. Бо коли Уряд і Конґрес погодились, що треба вести В'єтнамську війну, щоб не допустити комуністичного Китаю до Півдня Азії, то, мабуть, ще радше погодилася б не допустити Совєтського Союзу на Середній Схід і над Перську затоку. Очевидно, що на тлі совєтської політики у В'єтнамі та на Середньому Сході американська політика „будування мостів" щонайменше дивна.

Іван Івахів

МАЄМО ТЕ, НА ЩО ЗАСЛУЖИЛИ

(2)

У 1931 році платня конґресмена чи сенатора становила 10 000 долярів, тепер — 30 000, але купівельна спроможність цієї платні та сама, що колись тих десятьох тисяч. Переважна більшість наших конґресменів і сенаторів — це здібні адвокати, судді, які приватно можуть заробити від 35 до 50 тисяч. Тому до парляменту стараються дістатися повітові прокуратори, судді, посадники й тому подібна „ходачкова шляхта", які на своїх посадах не мають широких виглядів на майбутнє. Це не значить, що між ними немає мудрих голів. Ні, це значить, що парлямент своєю практикою і платнею не манить до себе здібніших.

Іншим недоліком є те, що конґресмен чи сенатор не знає, на яку стати. Багато людей думає, що вони мають робити те, що кажуть їм виборці. Але справа в тому, що самі виборці не знають того, чого хочуть, що більше — не цікавляться державними справами. А коли так, то як же конґресмен чи сенатор має знати, як їм догодити. Крім того, немає практичного способу, щоб довідатись про потреби виборців. Єдине, що конґресмен чи сенатор чує — це голос організації, групи, яка на нього натискає й від нього чогось домагається.

Чому це так? А тому, що чесний виборець, громадянин, віддавши свій голос за даного конґресмена чи сенатора, цілком на нього здається і всю політику йому залишає, сподіваючись, що він краще знає, як послужити народові й країні.

На жаль, наш пралямент дуже часто заступає інтереси не цілого народу, нації, а лише інтереси поодиноких груп. Члени парляменту знають дуже добре, що на них чекає, коли вони не вволять тим групам їхньої волі: тоді ті групи не тільки самі створять сильну опозицію, але й потягнуть за собою широкі маси непоінформованих. І тому з того всього найбільше користи мають найкраще зорганізовані й найбільш галасливі групи.

Певно, що держава, як і ввесь нарід, стояли б багато краще, якби члени парляменту мали настільки почуття обов'язку, щоб не дивились на те, звідки йде натиск, і не думали передусім про вислід наступних виборів, а говорили й робили так, як думають і знають. Якби вони так поступали, то ми мали б найкращий у цілому світі пралямент.

Хто в цьому всьому винен? Ніхто інший, як самі виборці. Маємо таких політиків, такий Уряд, на які самі собі заслужили.

Певно, що конґресмени і сенатори знають, як стоять справи, знають дуже добре, що те чи інше робиться неправильно. Вони знають, що це річ неморальна, коли одна група збагачується коштом суспільства. Певно, що сумлінні і чесні конґресмени та сенатори з цим не погоджуються. Вони не можуть погодитись і з тим, що в Уряді і по державних установах не все йде як слід. Але що вони можуть зробити?

Хочете це лихо направити, то самі дайте гідний приклад: піддержіть такого конґресмена чи сенатора, який насправді хоче добра своїй країні і своїм виборцям. Парлямент — це лише дзеркало, в якому відбиваються інтеліґенція, патріотизм та характер даного суспільства.

Хочете кращого правління — домагайтесь цього, а конґресмени й сенатори завжди підуть за вами. Але ви мусите від них чогось домагатись й їх у їхній праці належно підтримувати. Дайте вашому вибранцеві зрозуміти, чого від нього хочете. Дорожіть своїм голосом і не віддавайте його легко. І якщо вже знайдете таку людину з характером, совісну, чесну, відважну, тоді ставайте за нею горою. Виберіть такого, щоб вас гідно заступав. А як ні, тоді не кричіть, що в парляменті, в Уряді немає порядку, бо в тому ніхто не винен, тільки ми самі. Добре каже наша приповідка: „Яка громада, така й рада".

Ось так громадянин наймогутнішої в світі держави критикує своє власне правління.

А як же стоять справи у нашій еміґраційній громаді? Бодай не казати. Як читати нашу пресу, то прямо сором і ганьба. А треба знати, що в пресі всього того не пишеться, що по наших всяких зборах дістьєя. Не пишеться, як публічно люди одне одного зневажают звинувачують і несотворенних речах, не чути того галасу, метушні. І хто це все робить? Темна маса? Простолюддя? Гей коби то! Ні! Наш провід, наші маґістри, доктори та всякі інші з університетськими дипломами. З досвіду знаю, що так зване простолюддя більше має смаку в губі, чести, поваги і так не лящить, як так звана інтеліґенція. Може неправда?

(Кінець)

Спілка Автомобільних Робітників критикує АФП-КІО

Дітройт, Миш. — Спілка Автомобільних Робітників оскаржує Американську Федерацію Праці — Конґрес Індустрійних Організацій в тому, що це велике об'єднання робітничих організацій, яке нараховує 13,500,000 членів, не робить нічого, щоб збільшити свої ряди, бо спочиває на лаврах, вдоволене з теперішнього стану. Спілка Автомобільних Робітників є членом АФП - КІО і нараховує 1,500,000 членів. Її очолює Волтер П. Рутер, який разом із двома іншими членами її проводу видав окрему заяву, в якій оскаржує свою матірну організацію в самозадоволенні, хоч і не грозить тим, що автомобільні робітники виступлять із спільної організації, яку засновано в 1955 році, коли були об'єдналися разом в одній організації, до якої приступили були тоді промислові фахові робітники і непромислові. В заяві автомобільних робітників пишеться, що в о н и будуть старатися про те, щоб АФП - КІО погодилися на таку програму праці і на таку робітничу політику, які пропонують автомобільні робітники. Розходження існують в таких ділянках, як оборона громадянських прав, поліпшення умов праці робітників та в ділянці закордонної політики.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ГОЛОС ЧИТАЧА

ПРО НАЦІОНАЛЬНУ ГОРДІСТЬ

Останнім часом наша преса подала вістку про створення в Україні Товариства для охорони пам'ятників історії і культури. Здебільша мова була про ті заяви в совєтських газетах, в яких підкреслювалось пляни цього товариства опікуватись переважно пам'ятниками совєтського періоду. Не писалось, однак, про відгук населення, тобто про сотні листів - зголошень до членства, що наплили впродовж кількох тижнів. Не пишеться також про більші й менші статті, що появились у зв'язку з тим в совєтській пресі.

Еміґраційні часописи чомусь не добачають важливости цього руху, іронізуючи над офіційними заявами, що як відомо, служать за леґальну підбудову всього в СССР, не згадують про нелюдські фізичні й моральні умови, в яких приходиться там виступати в обороні історичних пам'яток. І власне тому треба про це писати.

В „Літературній Україні" з 20 грудня 1966 р. надруковано статтю п. з. „І краплину національної гордости". Її автор, Сергій Плачинда, певно вже немолода людина, судячи з його знання історичного минулого окремих місцевостей.

Стоячи на запущеному місці кол. турецької фортеці Ізмаїлу, С. Плачинді мариться епопея її здобуття Наливайком і Лободою в 1595 р., хоч він не знаходить згадки про це в ніякій формі. Правда, є тут обеліск невідомого походження з „чванькуватими написами". Є також над брамою напис про здобуття фортеці — в 1790 році — Суворовим. Цікаво, дивуєтьєя автор, в цій операції вирішальна роля припала козакам Головатого та Чепіги, які перші і увійшли в місто, але їхніми іменами не названо жадної вулиці і площі, а краєзнавчий музей „чомусь замовчує" цей історичний факт. „Для всього цього, — пише автор, — не треба спеціяльних асиґнувань, треба тільки знати і гаряче любити славну минувшину... Працівник радянських органів працівник, від якого так багато залежить у справі збереження пам'ятників історії, мусить бути передусім культурною людиною... та лихо наше, що в поняття культурної людини чомусь не завжди входить обов'язковість ґрунтовних знань з історії рідного краю".

Заторкнено в цій статті також проблему „скупости" і „поверховности" викладанняя української історії в середніх школах. І тут автор пропонує, щоб новостворене товариство „... почало свою діяльність насамперед з дискусії про викладання історії України в школі та вузах; з прищеплення молоді патріотичних чуттів, інтересу до краєзнавства, історії, літератури, до близької і далекої історії рідного міста чи села".

Автор палко заохочує всіх, без огляду на фах, ставати „прихильниками рідної культури". А перед державними урядовцями ставить вимогу: „І нехай це не вписано в жадну інструкцію — коли тебе обрано господарем міста, району, села, мусиш знати і шанувати цю історію стократ".

Як підтвердження такої потреби він наводить кілька прикладів некультурности і байдужности до історичних цінностей збоку урядовців і педагогів. Ось так у Суботові з розваленої Богданової фортеці беруть каміння на будову свинарника. „І звісно, тут і мови не може бути про якісь недосяжні кошти чи спеціяльні „постанови" з Києва... Для збереження історичних реліквій треба мати розум і хоча б краплину національної гордости".

Безперечно, якщо таке розуміння стане девізом новоствореного товариства, чи більшости його членів, національне обличчя підсовєтської України стане правдивішим і виразнішим. Автор тут же покликається на статтю „Ленінське вчення з національного питання і сучасність" („Правда" з 17 жовтня 1966 р.), в якій підкреслюється не згладжування, а розвиток національної духовости народів на дальших етапах комунізму, як забезпечення від „спалаху старих націоналістичних настроїв".

І, безсумнівно, цим він може переконати деякі урядові чинники, що справді ті настрої можуть спалахнути, коли описує окремі краєзнавчі музеї. Наприклад, в Запоріжжі краєзнавчий музей, жалюгідно бідний і урядженням і добором портретів, вражає найголовнішим експонатом — великим портретом Потьомкіна, з написом: „Визначний політичний діяч XVIII стор.". І висловлює надію, що управа ще не відкритого музею на Хортиці не візьме з цього прикладу.

Не поминув С. Плачинда і керівних українських архітектів, а саме їхню працю, в якій не усучаснюється національних архітектурних притаманностей, — те, що роблять інші народи, і чим вони ж, українські архітекти, захоплюються. Згадує нараду в Києві з питань архітектурної освіти, на якій „про елементи національної форми в архітектурі не йшлося".

Закінчується стаття багатозначним переліком елементарних культурних потреб: „Так, дуже потрібно, щоб у нас було якнайбільше музеїв, заповідників, монументів, картинних ґалерій, пам'ятників народним героям, етнографічних музеїв просто неба!"

Наведені витяги говорять виразно. Нам потрібно тільки мовчки поставити крапку над і", але не минати мовчки подібних голосів „національної гордости", як ця стаття С. Плачинди, надрукована на першій сторінці „Літературної України".

Оксана Бакум

● **Хуліґанські вибрики** комуно-китайських „червоноґвардистів" дійшли до такого ступня, що наприкінці минулого тижня ті звеличники Мао Тсе-тунґа витягли були на вулицях Пейпінґа з авта навіть президента Комуністичного Китаю, Лію Шао-чі і його дружину та казали їм деклямувати різні цитати з творів Мао Тсе-тунґа, а коли вони помилились, то насміхались з них і поштовхували їх. Лію Шао-чі буцім-то є лідером опозиції проти Мао Тсе-тунґа та його екстремної провокаційної закордонної політики.

Ярослав Ґерус

ДЗВІН

(2)

Раптом гавптман ударився рукою об чоло і швидкими кроками заходив по кімнаті. Так, це була чудова ідея! Аж дивно, що він ніколи раніше про це не подумав! Митці, знавці... А хто ж з його знайомих кращий знавець дзвонового мистецтва, як не граф Велленшторм. Він же ж у своєму замку має власний „ґльокеншпіль"! І гордиться ним більше, аніж усіми іншими своїми неоціненними родовими клейнодами. Він ніколи не задовольняється тим, що вже має у тій своїй дзвоноконцертовій збірці. Постійно змінює, доповнює її. З грошовими видатками для цієї мети не числиться. Коли вдасться йому набути якийсь новий, особливий екземпляр дзвона, він без вагання викидає те, що зайве, хоч те „зайве" не раз коштувало йому грубі гроші.

Так! Граф Велленшторм! На ньому можна зробити інтерес! Очевидно, не про якусь грошову трансакцію йшлось тут фон Дітріхові. Ні! Грошей у нього доволі. Але тут можна було „зорґанізувати" щось куди вартісніше, аніж гроші! Граф Велленшторм належить до тих нечисленних аристократів, що відразу піддержали Гітлера, коли той тільки починав творити свій політичний рух, коли ще тільки клювалася націонал-соціялістична партія. Мав, значить, старий лисюга нюх! Ну, і тепер завжди має вільний доступ до „фюрера"! Але фон Дітріхові аж така висока протекція не була потрібна. Йому треба було тільки двох речей, власне кажучи двох листів: один мав би вийти з берлінської партійної кватири до дрезденської, який переміщував би оберштурмбанфюрера Курта Ґеллентойфеля з Ґестапо до Ваффен СС, з маршрутою на схід, скажімо десь під Сталінґрад, і другий з Вербецірккомандо, який переміщував би гавптмана фон Дітріха з командатури одного невеличкого містечка в Україні до Дрездену.

Оце було все, чого потребував гавптман фон Дітріх. І все це міг для нього зробити граф Велленшторм однією своєю короткою візитою в Берліні, а, може, навіть одною запискою туди, куди треба. І це він напевне для нього зробить, коли фон Дітріх продемонструє йому оцього свого чудо-дзвона. Якраз за тиждень починається його відпустка. Отже, забере дзвін з собою. Дозвіл на перевіз дістане від приятеля, що працює у оберфельсгабера України. Зараз потелефонує до нього. Зараз теж напише листа до графа Велленшторма, щоб відвідав його в його мастку. Дзвін для демонстрації накаже тимчасово почепити у дзвіниці сусіднього села. Старий парох напевно не матиме проти цього жадних застережень. Навпаки, буде вдоволений з „високої" візити. Зрештою, подарує йому декілька пляшок вина із своїх пивниць. Старий любить випити. Міг би, очевидно, спрямувати дзвона просто до рук Велленшторма. Але краще буде, коли той відвідає його, коли він, фон Дітріх, буде господарем, а Велленшторм його гостем. Становище господаря завжди сильніше, отже, Велленшторм охотніше сприйме його вимоги.

Подумавши таке, фон Дітріх сів біля столу і вилив у склянку решту горілки з недопитої пляшки.

А надворі, за вікном, погасали останні звуки дзвона...

**

— Ну, й яке враження, панотче? — спитав, поправляючи монокля, фон Дітріх у старенького панотця, що приклавши долоню до вуха, уважно виловлював решткі звуків дзвона, що ледь-ледь бриніли ще в повітрі.

Старий парох стояв хвилину-дві мовчки, видимо не можучи очунятись. Нарешті він підійшов до фон Дітріха і, подаючи йому руку, сказав:

— Спасибі вам, пане гавптмане, що дали мені нагоду щось таке почути... І ґратулюю вам цього неоціненного музичного скарбу! Я, знаєте, старий уже чоловік. Не одну церкву збудував і дзвони для них вибирав. Але таких тонів ще ніколи в своєму житті не чував. Ще раз щиро дякую.

Він видобув з-під реверенди здоровенного годинника на товстому ланцюжку і, повертаючи голову в сторону свого парохіяльного дому, говорив далі:

— Пізно вже. А в мене завтра раненько Служба Божа. Тепер, влітку, у людей більше праці, отже раніше треба відправляти. Ну, а пізніше візита пана графа. — Сказавши це, він добряче всміхнувся і додав: — Тільки не забудьте покликати мене, коли з ним прийдете! Хочу наочно бачити, яке враження цей дзвін на нього справить. Так, так, я чував, що він великий знавець цього діла. Отже, прощавайте пане фон Дітріх, і на добраніч вам!

Старий панотець протер краєчком рукава скло на годиннику і, засунувши його назад у незглибні надри своєї реверенди, потупцював у сторону сірого будинку, що прозирав крізь гущу дерев по протилежньому боці дороги.

Фон Дітріх махнув йому рукою на прощання і, вдаривши з удоволенням шпіцрутою по халяві, хотів був уже йти до коня, що скуб траву біля прицерковного цвинтаря, коли, пригадав собі щось, повернувсь у протилежний бік і спрямував свої кроки до дзвіниці. Ставши біля дверей дзвіниці, він устромив шпіцруту в халяву і, стуливши обидві долоні у трубку, крикнув:

— Герберте, чи ви ще там?

— Так, пане гавптмане! Власне тількищо скінчив складати своє знаряддя. Зараз сходжу, — прозвучало згори.

— Ні, не сходіть іще! — гукнув фон Дітріх — я йду до вас. Мусите зробити мені ще одну малу послугу. Я цілком забув про це.

А через декілька хвилин дві постаті: гавптман фон Дітріх і сільський коваль Герберт, стоячи на свіжозладженому риштованні, уважно розглядали одне місце на зовнішній поверхні великого, тількищо почищеного дзвона.

— Отже, бачите, Герберте, все це: і цей, як ви кажете, герб, і ці дві постаті, і цей напис мусять геть! Мусять щезнути! До речі, ця емблема це не є якийсь, як ви думали, родовий герб, а тризуб, символ грецького бога Посейдона, а тепер герб-відзнака тієї України, що є в наших руках. Дві постаті обіч, це якісь їхні князі чи святі, а напис пов'язаний з датою відродження їхньої держави наприкінці першої світової війни. Ось тут, бачите, ця дата. Отже, як сказано, все це мусить бути усунене до завтрішнього ранку, поки прийде граф. Я знаю, що з вас добрий майстер і що це вам багато часу не забере! За це вам додатково пляшка або, хай буде, дві пляшки „вахольдера"! Тільки робота мусить бути перфект!

ДАВНЯ СЛАВА ТА НОВІ ЗАВДАННЯ І ПОТРЕБИ ЗУАДК

(Закінчення зі стор 1-ої)

ганізації і йшли нам у всьому назустріч тоді, коли ми ще мало знали про українців у ЗДА, їхню зорганізовану силу, їхню ролю, їхню відданість національній Україні!..

Українська світова амбасада

ЗУАДК був і є неофіційною українською амбасадою в світі. Адже його Президент мав безпосередній доступ до двох президентів ЗДА — до Гаррі Трумана і до ген. Двайта Айзенгавера, тоді, коли виринали складні проблеми з українським іменем, а навіть з нашим „бути чи не бути". ЗУАДК — організація американських українців, яка є членом восьми американських, закордонних і міжнародних установ, що займаються справами емігрантів і взагалі людей поза батьківщиною, починаючи від влаштування їх на працю і кінчаючи правною їх охороною. Тож наша амбасада, стверджує д-р В. Галан, належить до Американської Ради Добровольчих Організацій, до КАРЕ, до Міжнародної Конференції Суспільної Служби, до Дорадчого Комітету Добровольчої Закордонної Допомоги при Уряді ЗДА, до Міждержавного Комітету для переселення і т. д. Так, членство там коштує гроші, але вони повністю оплачуються тим, що українські люди у всьому світі не є самотніми безпомічними людьми, вони мають плечі, і ці плечима є ЗУАДК.

Під час нашої розмови, між багатьма „телефонами", що їх перебирала постійна секретарка Централі ЗУАДК'у п-і Марія Варвара, був і один від американських властей: про українця, який заблукав на Заході ЗДА і залишився без коштів. Очевидно, цю справу швидко полагодив Президент ЗУАДК'у. Але скільки їх подібних днем! Включно з тим, що ЗУАДК має дати відповідь на те, як наші люди прибули в такому-то році на такому то кораблі, як переселенці? Чи такий-то є дійсно українцем? Чи маєте копії документів, бо ще хтось їх згубив? Чи не можете допомогти родині, в якій померла мати, а батько залишився з п'ятьма дітьми? Де є український дім для старших громадян? Як переселитися з Австралії до ЗДА? і т. д. і т. п.

Були й інші випадки... ЗУАДК ще на початках своєї діяльности послав чек на 1 500 дол. для допомоги українській школі у Львові. Але чек не дійшов на призначене місце, бо виявилось, що „тільки Москва має вирішити, як і де зужити ті фонди"... Самозрозуміло, Москва не буде вирішувати справ вільних українців. Але багато, і то дуже багато таких справ вирішуються, врегульовуються, здійснюються саме в нашій харитативно-допомоговій Централі.

„І тому я особливо турбуюсь, — каже Президент ЗУАДК'у, — долею нашого Европейського Представництва у Мюнхені. Бо воно не лише опікується українцями в Західній Европі, але через нього здійснюються значні міжнародні зв'язки з Женевою, з Парижем"... З Европейським Представництвом ЗУАДК, яке очолює п. М. Рудко, пов'язані Представництва на Бельгію, Францію, Англію, Італію... Українська допомогово - харитативна світова мережа? — так. Від Австралії до Латинської Америки, в самих ЗДА й Канаді, і за океаном — у Західній Европі, та навіть і в Польщі і Югославії.

Ще про Европейське Представництво ЗУАДК

Відомо, що „гроші роблять гроші". Вкладаючи зібрані народні суми в банки, ЗУАДК збирає відсотки, побільшуючи свої фонди для найменших, мінімальних видатках на канцелярію. Вкладаючи внески до американських чи світових організацій, як їх член, ЗУАДК виєднав уже не одну суму від них, щоб допомагати українській людині. Фонди для організації такого типу — необхідні. Але „потреби зростають — а фонди меншають", — констатує новий працівник Централі ЗУАДК'у, організаційний референт п. Микола Вайда — людина енергійна, знаюча справу, адже він уже працював у ділянці харитативної служби та суспільної опіки. Про фонди скажемо далі, а тепер ще про Мюнхен.

Без Европейського Представництва важко було б продовжувати регулярну опіку над українськими залишенцями в Німеччині та інших країнах Західної Европи, особливо ж старшими віком людьми: важко було б їх звідси, з-за океану, при потребі правно боронити, допомогти влаштуватись на працю, послати на курси перекваліфікації, домагатись державної медичної опіки; важко було б допомагати рідному шкільництву, а особливо ж тим українцям, які прориваються часом з СССР чи переселюються з країн Східної Европи. Ми вже згадували про фактично консулярну службу, консулят вільних українців. ЗУАДК, наприклад, вислав 1 000 дол. для двох українських шкіл у Польщі, щоб вони могли закупити необхідне клясне приладдя. Подібне — із Югославією. Американський Державний Департамент підтримує такі почини, що стосуються харитативної діяльности американських українців за кордоном — для своїх братів.

А тепер на черзі — справа переселення українців з деяких країн Східної Европи, на базі нового американського закону про допущення імігрантів до ЗДА на підставі їхніх фахів. На черзі — будова дому для старших віком українців. Назріла потреба будов домів у Західній Европі для українських студентів, які приїздять туди студіювати, особливо ж до Мюнхену (в тому числі й українські студенти з Польщі). „Централя ЗУАДК, — розповідає д-р В. Галан, — уже вживає заходів, щоб послати до Польщі свого представника для вияснення різних допомогових справ на місці".

Це — лише кілька справ, що можуть послужити відповіддю на запитання, чому тепер, через 20 років після війни — потрібні для ЗУАДК'у фонди?

Суспільна праця в Америці

І в Америці далеко не всі — мільйонери. Є багато й справді незаможних. Є українські діти, хоча, на щастя, це майже винятки, які не мали б тепер чобіток, а бігали б до школи в літніх незмінних черевичках. Є родини, прибиті гіркою втратою батька чи сина, часто — єдиного свого працівника, які інші або ж старі, або ж ще замолоді для праці. „І Доми для старших, і Дитячі ясла для найменших — все це ми підтримуємо і здійснюємо в міру наших спроможностей", — розповідає Президент ЗУАДК'у, і хоча на його обличчі завжди мерехтить приємний усміх, та видно на нім і турботу, й журбу, бо не все можна за усміхом сховати. Але ці турботи... — це ж фактично наші, шановні читачі, з вами турботи, адже вони стосуються всіх нас. Тим часом, цьогорічна „Коляда" на ЗУАДК дала покищо заледве 5 000 дол., коли в самій Західній Німеччині потрібно понад 10 000 долярів, щоб праця не спинилась і не тліла.

„Перше і основне завдання ЗУАДК'у — допомога українцям в Україні, стверджує д-р В. Галан, — відпало, бо здійснювати його не дозволив совєтський уряд". Друге завдання — допомога українцям поза межами України, як і третє — допомога українцям і американцям українського походження в потребі в самих ЗДА — ЗУАДК виконує, і в цій ділянці кількість наших проблем та завдань не зменшується, а зростає". У наступному числі „Свободи" спинимось на кількох пекучих справах.

(Закінчення буде)

СВЯТКУВАННЯ ДЕРЖАВНОСТИ І СОБОРНОСТИ В СТОЛИЦІ КАНАДИ

СВЯТКОВИЙ БЕНКЕТ І БАЛЬ В ОТТАВІ

Зліва направо стоять: інж. М. Світуха — голова КУК в Оттаві, пані Гайдаш — дружина посла д-ра С. Гайдаша, сенатор Павло Юзик, пані І. Світуха, сенатор Джан Джозеф Коннелли — провідник уряду в Сенаті Канади, головний промовець на бенкеті, пані Г. Михальчук, сенатор Іван Гнатишин — другий промовець на бенкеті, пані Гнатишин — дружина сенатора, посол д-р С. Гайдаш — парляментарний секретар міністерства північних територій, проф. д-р К. Біда — професор університету в Оттаві

Порівняльно нечисленна українська громадa Оттави спромоглася цього року на відзначення Дня Української Державности і Соборности рядом вдалих імпрез, зорганізованих відділом КУК на репрезентативному рівні.

В п'ятницю 20-го січня представники українського громадянства під проводом сенюнеджів обох віровизнань відвідали мейора міста, щоб передати йому український національний прапор. Після привітального слова голови КУК інж. М. Світухи, мейор Дон Рід прийняв великий синьо - жовтий прапор з рук дівчат, вбраних в українські народні строї. На згадку відвідин Відділ КУК спрезентував мейорові також малий настільний український прапор і різьблену касетку. Вперше в історії Оттави український прапор був вивішений на щоглі перед будинком міської управи в неділю 22-го січня. Щоденник „Оттава Джорнал" помістив знимку і допис з цієї події.

В суботу 28-го січня відділ КУК влаштував в готелі „Шато Льор'є" святочний бенкет і баль, на якому почесним промовцем був член уряду Канади і провідник урядової більшости в Сенаті, сенатор Джан Джозеф Коннолли. Його промова виявила надпересічне знання історії українських визвольних змагань і глибоку здібність аналізи духових прикмет українського народу. Часті цитати перекладів творів Шевченка, Франка та інших українських поетів виявили промовця, як людину, яка глибоко розуміє і поділяє стремління української нації до вільного державного життя.

В українській мові промовляв сенатор І. Гнатишин, який начеркнув історичний шлях боротьби українського народу за свою державність. На бенкеті і балі було присутніх багато визначних гостей, між ними сенатор Павло Юзик з дружиною, посол д-р С. Гайдаш з дружиною, професори університетів Оттави д-р К. Біда, професор А. Романюк та інші. Бенкетом проводив голова КУК інж. М. Світуха. В розваговій частині бенкету і на забаві виступав квартет „Верховина" з Торонта під мистецьким керівництвом пані О. Глібович. Французький щоденник Ле Друа" помістив гарний і точний опис та знимку цієї імпрези.

В неділю 29-го січня відбулася святочна академія, присвячена Річниці Державности і Соборности України, в програмі якої змістовну доповідь виголосив д-р М. Кушпета з Торонта. В мистецькій частині виступив квартет „Верховина" і хор української православної громади під проводом п. І. Токарика. Представники молодечих організацій зложили символічний вінок в пам'ять всіх полеглих за волю України. На закінчення академії голова КУК відчитав текст маніфесту про скликання Світового Конгресу Вільних Українців.

Цьогорічні святкування в Оттаві справили на всіх присутніх незабутнє враження і були доказом, що працюючи об'єднаними силами і ставлячи наші імпрези на високому рівні, українська спільнота може осягнути надпересічних успіхів.

Н. Н.

Шикаґо, Ілл.

КРУТЯНСЬКЕ СВЯТО МОЛОДІ

Шикаґо було засипане снігом і транспорт був спаралізований, а проте відбулася успішна Крутянська Академмія в домі СУМА. Свято Крут влаштували молодечі організації: ОДУМ, Українська Студентська Громада, осередки СУМА ім. М. Павлушкова, ім. Ів. Богуна та ім. Крут та Пласт.

В українських катедрах відбулися панахиди по героях Крут з участю делегацій ОДУМ-у, СУМА та українського вояцтва. Члени ОДУМ-у, який був цього року господарем свята Крут, роздали під церквами понад тисячу летючок, повідомляючи громадянство, що молодь не зляклалася снігу, і Академія Крут відбудеться, як заплановано.

Осередок СУМА ім. Павлушкова подбав за прикрашення залі та сцени. Крутянську академію відкрив вступним словом пан Іващенко (ОДУМ) та оголошував точки програми. Святочне слово на імпрезі прочитав член СУМА Мирон Куляс. Вірш „Ще зброї гриміти" Вадима Сварога, присвячений подіям під Крутами, продекламувала Валя Пошиваник (ОДУМ), а в'язанку українських пісень „Журавлі" відограв на фортепіяні Юрій Діліндорф (ОДУМ).

Духова оркестра осередку СУМА ім. Павлушкова під керівництвом Михайла Голяшова виконала: „Тугу за батьківщиною" та „Увертюру УПА" і „Слава, слава, отамане" — муз. Ів. Поволячека. Струнна оркестра ОДУМ-у під керівництвом Анатолія Луппа виконала в'язанку українських пісень спеціяльно для свята Крут підібрану, марш „Ми об'їхали землю навколо" та „Ще не вмерла Україна".

Мистецькі одиниці: юнацький хор СУМА та ансамбль бандуристів ОДУМ-у не виступили, хоч і були подані в програмі, через відсутність численних хористів та музикантів, які мешкають далеко від місця осідку організацій та місця імпрези, й не мали змоги приїхати через брак транспорту.

Крутянський Комітет Молоді щиро дякує нашій пресі та радіопередачам за безкоштовне повідомлення про імпрезу Крут. щиро дякує громадянству і молоді. що не побоялися снігу й пішки прийшли, щоб відзначити тих, хто не пожалів свого життя в ті тяжкі кінцеві дні січня 1918 р.

Реф. преси Крутянського Комітету

ЯКЩО ВИ НАБЛИЖАЄТЕСЯ ДО 65 РОКУ ЖИТТЯ забезпечіться, коли Ви незабезпечені, та підвищіть своє забезпечення, коли воно недостатнє. УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНІЙ СОЮЗ забезпечує до 65 року. Зробіть це зараз, пізніше буде запізно!

РОКОВИНИ 22-ГО СІЧНЯ

СІЧНЕВІ РОКОСИНИ в АКРОНІ, Огайо.

Посадник міста Акрону, п. Джон С. Баллард підписує проклямацію про День Української Державности. Зліва направо: п. А. Дурбак, п. С. Іваницька, проф. д-р Т. Мацьків, голова місцевого УККА, п. О. Качала, п-на Л. Гальмай, п. М. Шквара, п. Т. Баран, п. В. Пулк, п-на Л. Іваніцук, д-р В. Білецький, о. Т. Дурбак, п. Е. Жеребняк.

Акронська громада постановила величаво відсвяткувати велике українське свято — Проголошення Державности та Соборности України.

Вирішено, що свято повинно відбутися в університеті в Акроні з участю Українського Хору „Дніпро" з Клівленду. Реалізацію цього пляну перебрав д-р Теодор Мацьків, професор Акронського університету й голова УККА в Акроні. Він почав заходи, щоб це свято відбулося в театральній залі Акронського університету. Завдяки своїм зв'язкам, д-р Мацьків осягнув те, що Громадсько - Виховний Інститут при Акронському університеті та Слов'янський Клюб, погодилися спільно з місцевим УККА очолювати Свято 22-го Січня.

Роковини свята Державности України попереджено проголошенням дня 22-го січня „Українським Днем Державности" та виданням проклямації, яку підписав посадник міста Акрону, п. Джан С. Баллард, в присутності численної української делегації. Від американської газети, „Акрон Бікон Джернал" був репортер, який зробив світлину, яку надруковано в тій же газеті 21 січня.

Свято почалося в 7 : 30. Прибуло багато осіб. Свято відкрив п. Чарлз В. Блер, директор Громадсько - Виховного Інституту, пояснюючи в англійській мові, що українська громада Акрону святкує 49-ті роковини Проголошення Державности та 48-мі роковини Проголошення Соборности Українських Земель.

Від Університету та професорського збору привітав гостей проф. д-р Георг В. Кнеппер, декан філософічного факультету, який згадав, що вже в 1917 р. Американський Конгрес ухвалив, а тодішній президент, Вудро Вільсон, підписав проклямацію Українського Дня в Америці. Згадав теж про вклад української спільноти до американської культури, зазначуючи при тому, що свої інформації про історичний розвиток України завдячує проф. Мацькову, який час від часу дає доповіді з ділянки східньо - европейської історії.

По-українськи та по-англійськи привітав гостей проф. Мацьків від УККА та від Слов'янського Клюбу в Акронському університеті. Він сказав, що є гордий з того, що 22-го Січня Америка віддає трибут українській культурі та аспіраціям українського народу.

Проклямацію „Дня Української Незалежности" відчитав п. Григорій Жеребняк. Доповідь про світлі „Січневі Роковини" по-англійськи виголосив Олег Качала, студент місц. університету.

Дальшими точками програми проводив диригент хору „Дніпро" Евген Садовський з Клівленду. Під його проводом мужеський хор відспівав пісні „Гетьмани, гетьмани!" з теноровим сольом п. Юрія Оришкевича, „Іван Підкова", з сольом п. О. Мороз (тенор), п. Ю. Полянський (бас), „Закувала та сива зозуля" — П. Ніщинського, з сольом Ю. Оришкевича.

Скрипкове сольо відіграв, при фортепіяновім супроводі п. Марти Савчак - Кравс „Українську Думку" — М. Безкоровайного і Елегію оп. 41 М. Лисенка, проф. Мирон Шаян. Жін. хор „Дніпро" під диригентурою п. Садовського відспівав „Зорі ясні" і „Києве мій" І. Шамо з сольом п. Н. Якимців (сопрано), „Вівці мої вівці" — М. Гринишина з сольом п. Ю. Оришкевича (тенор), „Туман хвилями лягає" — М. Лисенка. Всі мистецькі точки публіка нагороджувала бурею оплесків. На довше домагання публіки, при закінченні хорового виступу, хор відспівав додатково пісню: „Гандзя" з сопрановим сольом пані Наді Якимців і „А вже весна".

По Академії в парохіяльній залі Укр Катол. Парохії відбулось скромне прийняття для хористів хору „Дніпро", влаштоване відділом „Союзу Українок", ч. 7 ім. Л. Українки. При цій нагоді проф. Мацьків згадав, що 50 літ тому назад з чужинців про Україну в Акроні знав, а нині святкували ми врочисто Свято Державности в американському університеті і в святі брали участь не лише українці, але й американці. Декан філософічного факультету Акр. Університету д-р Кнеппер тепло говорив про українську історію.

Свято увінчалось гарним успіхом завдяки хорові „Дніпро" з Клівленду. За щирий гостинний виступ в Академії проф. Мацьків зложив диригентові хору Садовському і хористам, проф. Шаянові, найщирішу подяку.

Парох місц. Укр. Катол. Парохії о. Т. Дурбак висловив радість з успішної Січневої Академії, бо була вона найкращою з досі в Акроні влаштованих, а то завдяки ініціятиві і заходам проф. Теодора Мацькова. Під його проводом місц. Відділ УККА ожив. Він зорганізував для української громади виклади на політичні, економічні і медичні теми. В попередніх роках, в Акронському університеті організував і буде вести у весняному семестрі 1967 р. курс історії України для студентів українців і неукраїнців.

З признанням парох висловився про хор „Дніпро" і його диригента п. Евгена Садовського і побажав хорові і славному диригентові, проф. Шаянові, студентові Качалі якнайкращих успіхів в будучому.

Евгенія Жерсбняк по англійськи поділилась милим враженням з успішно влаштованої „Січневої Академії".

Голова хору „Дніпро" інж. Трешневський з Клівленду казав, що українці в Америці пробували влаштувати національне свято в університеті, на жаль безуспішно. Мало робиться в цьому напрямі, а мала громада в Акроні може бути прикладом. Наше завдання збудити вільний світ і показати, що є українська нація, яка бажає на волі жити. Коли прийде пора, відповідна ситуація, світ навчиться про неї буде знати, бо досі Україна не має волі. Міжнародна справедливість мусить прийти до вільного світу.

На прийнятті були американські гості. З признанням про Академію і мистецькі точки в програмі свята висловилась п. Мери Чесрови — заст. директора Громадського Виховного Інституту при Акронському Університеті.

Л. В.

В УССР СТВОРЕНО УПРАВЛІННЯ ЗАХИСТУ АВТОРСЬКИХ ПРАВ

Як інформує „Культура і життя" від 5 лютого, в Києві створено Республіканське Управління Захисту Авторських Прав письменників і композиторів; головою Ради УЗАП став М. Зарудний. Подібні Управління постають і в інших республіках СССР.

Клівленд, Огайо

Цього року, дещо відмінно від попередніх років, ціла українська громада Метрополітального Клівленду об'єднано відзначила Роковини Української Державности і Соборности.

Губернатор стейту Огайо Джеймс Родес, мейор Великого Клівленду Ралф С. Локер та мейор міста Парми Н. Дей видали проклямації, проголошуючи 22. січня Днем Української Незалежности.

Свято почалося відспіванням американського гимну, що його виконав п. Ю. Оришкевич, а після цього голова місцевого Відділу УККА, мец. С. Воляник, відкриваючи святкування, вказав на державницьку зрілість українського народу та його невгнуту волю і віру в невмирущість Духа Свободи української нації у стремлінні до повної його державної незалежности.

Інж. М. Хроновят відчитав IV Універсал, а п. Б. Базарко прочитав всі три вгорі названі проклямації Українського Дня.

Добрий реферат прочитав пол. полк. А. Гончаренко.

Музичні точки програми почалися фортепіяновим сольо панни О. Джуман, студентки Клівлендського Музичного Інституту, яка віддограла фантазію Моцарта д-моль та свою власну композицію „Спогади". Гра її викінчена, ніжні удари по клявішах видобувають вдумливі тони, що їх піяністка старається передати слухачам та нав'язати з ними повний контакт, що їй цілковито удається. Треба підкреслити, що п. О. Джуман попри свої студії знаходить час і на суспільну працю на терені місцевого СУМА.

З зрозумінням з патосом, п. М. Адамович віддеклямувала Олеся „Живи, України".

З насолодою вслухувались присутні в гру відомого клівлендського скрипаля проф. УМІ п. М. Шияна, який відограв „Українську думку" Безкоровайного та композиції Лисенка.

Кінцевою точкою програми був виступ хору „Дніпро" під диригентурою п. Є. Садовського, який відспівав пісні: „Гетьмани" і „Підкова" Лисенка, „Зозуля" Ліщинського та „Марш Дивізії" — композиція самого диригента хору.

Усі пісні виконані добре, викінчення досконале. Видно велику здисциплінованість хору. Знаменитою акомпаніяторкою вечора була пані М. Савчак - Кравс.

Після виступу хору п. В. Іванчук відчитав Резолюцію — протест проти поневолення України, переслідування її діячів культури та русифікації українського народу. Протест схвалено численно зібраною публікою.

Співом національного українського гимну закінчено Свято.

Е. В.

Рочестер, Н. Й.

Наша громада урочисто відзначила той незабутній день, коли по всій Україні дзвони задзвонили і всьому народові сповістили про Українську Самостійну Незалежну Соборну Державу.

Свято відкрив місцевий голова УККА адвокат В. Андрушин. Апель комбатантів і удекорування нагородженими хрестами бувших учасників визвольних змагань перевів голова місцевого відділу ОБВУА. Це ж свідки і учасники подій 1918 і 1919 років. Коли д-р Рубінґер дав команду „Струнко!", — перед моїми очима з'явився образ Києва, Софійський собор та горда постать Хмельницького, що гордо держав булаву і усміхався та радів разом із нами. Хто не був свідком цієї великої історичної події, той не може собі уявити тієї величі. Зі всіх сторін неслося „Слава, Слава Україні!" Так це було. Жаль стиснув моє серце за минуле, болюча слоза покрила моє обличчя. Чому сталося так? А не інакше? Образ минулого перервав мені пан В. Пилишенко своєю цікавою доповіддю, солідно опрацьованою.

Жіночий квартет під керівництвом проф. І. Костинюк при 47 Відд. Союзу Українок виконав ряд пісень. Виконання квартету було високо мистецьке; добра дикція, викінчення фраз, багатство душі. Щиро бажаємо пані проф. І. Костинюк багато здоров'я і многих літ для добра нашої культури. Пані П. Мілер виконала декілька пісень. Музичний провід відомої А. Сорохтей. Молоденька наша піяністка Леся Борисенко відіграла Імпромпту Шопена і одну композицію Безкоровайного. Піяністка захопила технікою і динамікою своєї гри.

Відомий балетмайстер п. Кужіль виступом своєї балетної школи очарував публіку, що виповнила залю вщерть.

Закінчено Академію співом національного гимну.

А. Карабіневич

Трентон, Н. Дж.

В середу 18 січня делегація українців міста Трентона прийняв мейор міста Кармен Арменті, який підписав проклямацію, проголошуючи 22 січня Днем Української Незалежности. В неділю 22 січня перед Сити Гол був піднятий український синьо - жовтий прапор побіч зоряного американського. Того ж дня в українських церквах міста Трентону відправлено Богослуження і з наміренні української державности.

Вечором того ж дня в залі Української Католицької Парохії місцевий Відділ УККА влаштував святочну Академію. Соліст баритон п. С. Шелкевич при акомпаніяменті панни Марійки Рафткович відспівав американський гимн. Хор і оркестр СУМА під диригентурою проф. Вол. Тритяка відспівали український національний гимн. Вступне слово від місцевого Відділу УККА в Ню Йорку мав п. Дмитро Федорак. Проклямацію мейора міста Трентону відчитала Орися Яскір. Святочну доповідь виголосив мгр. Іван Базарко, директор канцелярії УККА в Ню Йорку. Пан С. Шелкевич при акомпаніяменті Марійки Гафткович відспівав „Надії" Лопатинського, „Родимий Краю" Матюка та „Чи чуєш кличу" української слова А. Бойцун, музика Ромберга. „Думу про 22 Січня" в підготові п. І. Головки виконали старші учасники СУМА.

Смичковий квартет учнів проф. Вол. Тритяка виконав дві композиції Шопена та Дітсдорфа. Тарас Мацканич та Анна Антонів віддеклямували вірш В. Біленка „Україні". На закінчення програми хор і оркестра СУМА під диригентурою проф. Вол Тритяка виконали декілька українських пісень. Чистий прихід з цієї святочної Академії призначено на наукові установи НТШ та УВАН.

Д. Ф.

БРІДЖПОРТ, Конн. РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ УККА

29-го січня о год. 3-ій по пол. в Укр. Нар. Домі, 500 Галлетт ст., відбулися Річні Загальні Збори Відділу УККА.

На предсідника Зборів вибрано А. Фалька, а на секретаря О. Самчука. По звітах Управи, дискусії над звітами та уділенню уступаючій Управі абсолюторії, приступлено до вибору нової Управи. На 1967 р. вибрано таку Управу: голова — Анатоль Фалько, заст. голови — Василь Пелещук, секретар — Яков Гура, касир — Володимир Сусла, культ. освіт. реф. — Олександер Самчук, організаційний реф. — Володимир Боложий. Контрольна Комісія: Мирослав Стахів, Тарас Слівінський і Богдан Романів.

На Зборах говорилося найбільше про збірку Національного Фонду, про наладнання співпраці з усіх українських громадах, та про притягнення молоді до праці з Відділом УККА.

Яр. Гура

СТОРІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ

„Кооперативна Громада" у Вінніпегу разом із Українською Вільною Академією Наук 29 січня спільною сесією відзначили роковини 100-річчя української кооперації.

Сесію відкрив президент УВАН, проф. Я. Рудницький, вітаючи прилявних від УВАН і висловив жаль, що в сьогоднішній сесії не зможе взяти участи д-р М. І. Мандрика, який нагло захворів і перебуває тепер у лікарні. Д-р М. І. Мандрика мав говорити про працю української кооперації під час творення української державности в рр. 1917-1920. До головної доповіді проф. Я. Рудницький попросив інженера А. Качора, відомого кооператора і члена УВАН.

Інж. А. Качор, як голова „Кооперативної Громади", привітав усіх зібраних, а зокрема представників українських кооператив у Вінніпегу, які зібралися на це скромне свято, щоб відзначити 100-річчя існування української кооперації, яка розпочала свою діяльність в Україні в 1866 році.

У своїй довшій доповіді інж. А. Качор, нав'язуючи до 100-річчя Канади, згадав про початки українського національного відродження, яке вібувалося в тому самому часі, коли Канада оформлювалася в самостійну державу. Далі доповідач начеркнув коротку історію суспільно - політичних рухів в Україні з кінцем ХУІІІ і з початком ХІХ сторіччя, згадав про ролю Харківського університету, заснованого в 1805 році, який скоро став центром літературного, наукового й суспільно-громадського життя. Зокрема спинився над науковою і публіцистичною працею Миколи Костомарова, згадав про ролю Кирило - Методіївського Братства, як першого передвісника пізніших Громад і взагалі організованого національного життя з виразною програмою, яка начеркнула народоправний лад в Україні, спертий на засадах християнської моралі, братньої любови і соціяльної справедливости.

Інж. А. Качор переповів історію Громад у Петербурзі, Харкові Києві та в інших містах, згадав головних діячів тої доби і щойно на тому тлі вивів історію першого споживчого товариства в Україні, заснованого 6 жовтня 1866 р. в Харкові, яке взорувалося на прикладі англійського Рочдельського Товариства. Тут оповідач з'ясував основні засади рочдельського Товариства, які стали основою споживчої кооперації в цілому світі.

Відтак доповідач подав історію Харківського Споживчого Товариства, згадуючи докладніше про перших піонерів кооперативної думки і чину в Україні, а саме: Миколу Балліна, Віктора Козлова і А. Брилянтова. Відтак начеркнув їхні заслуги для кооперативного руху в Україні, згадуючи теж про Київське Споживче Товариство і про його діячів з проф. М.Зібером на чолі.

На кінець доповіді інж. А. Качор зробив підсумки праці української кооперації до першої світової війни, в часі української державности та між двома світовими війнами на всіх землях України, дещо довше спиняючись над дуже позитивною ролею української кооперації в часі революції і будови української держави на східніх землях України і про „кооперативну республіку" української кооперації під окупацією Польщі, називаючи головних діячів цього руху. Згадав також про початки і розвиток українських кооператив, зокрема кредитових, в Канаді і ЗДА, які продовжують світлі традиції нашої кооперації: служити українській громаді.

З черги забрав слово інж. В. Топольницький, відомий кооперативний діяч і піонер цього руху серед українців у Канаді, який у доповненні до доповіді інж. А. Качора, переказав історію початків кооперативної праці вКанаді, згадуючи про проф.І. Боберського, І. Гуляя, про „Нову Громаду" в Саскатуні, про „Калину" і „Карпатію" у Вінніпегу, про потребу вишколу нових кадр кооперативних працівників, а зокрема про брак провідників до проводу поодиноких кооператив, які були б перевіреними кооперативними ідеями і хотіли тим ідеям служити.

Після слова інж. В. Топольницького, проф. Я. Рудницький розпочав дискусію над доповідями, висказуючи побажання і потребу кооперативної надбудови для українських кооператив у Канаді, поширення наших зв'язків на цьому відтинку з англійським і французьким світом, а зокрема з нагоди 100-річчя Канади варто поїхати українським кооператорам до Квебеку, до місцевости Леві, де народилася канадійська кредитова кооперація.

В дискусії забирали ще слово пп. М. Залозецький, інж. М. Боровський, мґр М. Мельник, а на пропозицію пані І. Качор прияввні переслали привіт хворому д-рові М. Мандриці.

Кінцевим коротким словом проф. Я. Рудницького і інж. А. Качора закінчилося це скромне, але заразом гарне й потрібне свято відзначення 100-річчя української кооперації у Вінніпегу.

А. Б.

ПАМ'ЯТНИК Д-РОВІ В. КІЖИКОВІ

Під повищим наголовком поміщена в ч. 15 „Свободи" з 26-го січня нотатка про постання в Західній Німеччині під головством о. Проскурницького Громадського Комітету для збірки фондів і поставлення пам'ятника на могилі адвоката з Янова, пор. УГА, політв'язня д-ра Володимира Кіжика.

Св. п. д-ра В. Кіжика пізнав я з початком липня 1919 року як начальника Польового Суду ІІІ-го Корпусу УГА. Був він в ранзі сотника-судді (авдитора). Зустрічався я з ним в старшинській харчівні штабу Корпусу та мав не раз нагоду з ним розмовляти. Пізнав я в ньому шляхетного серця людину, щирого патріота, високих моральних кваліфікацій старшину та відданого своїй професійній праці правника. Про його увагу до мене як виздоровця після тяжкого поранення в ногу мав я нагоду переконатися у Хвастові. Тоді був я уже приділений до Штабу Корпусу та працював там, хоч не міг ще добре ходити. Канцелярія Штабу примістилася була при залізнодорожньому шляху по одній його стороні, старшинська харчівня по другій. Мостом понад залізну дорогу треба було ходити зі Штабу до харчівні. На міст провадили високі залізні сходи. Для мене ходження по сходах було тяжке. І св. п. сот. д-р В. Кіжик кілька разів проводив мене, взявши під рам'я по сходах. Я був підхорунжим, і сотник. та ще й начальник Польового Суду аж ніяк не був мені товаришем, але добряча людина все старалася зробити іншим добро.

З тих часів запам'ятав я собі ще інший випадок. Було це мабуть під час нашого короткого постою в Козятині, саме під час подібного походу українських Армій на Київ. Одного дня довідався я, що незадовго мас відбутися суд над хор. Процевим за те, що він стріляв з револьвера та поранив пор. Н. Прізвище забув. Хор. П. — це мій товариш з 1-ої кляси української Гімназії в Станиславові, що пізніше перенісся до іншої школи і вдруге зустрілися ми в австрійській старшинській школі в Камінці Струмиловій та там разом перевели розгромення школи. Хор. П. мав тоді відповідальне завдання змобілізувати в довколишніх селах якнайбільше молодих людей, що по доконаним розгромі школи ми мали ввійти до наших кадрів під його проводом та бути помічними в дальшій дії. З того завдання хор П вив'язався прекрасно: вечором 31-го жовтня 1918 р. зібралися в недалекім лісі коло 200 молодих людей, а на рано 1-го листопада 1918 приїхало з поблизьких сіл багато селянських підвод з харчами.

Це все пригадав я собі про хор. П., і мені стало жаль, що він попав в таку халепу та ще із-за дівчини В одній з розмов зі сот. Кіжиком я представив йому хор. П. таким, яким я його знав. Чи мої слова мали вплив на вислід розправи на видання присуду — цього я не знаю, одначе присуд був дуже лагідний, і хор. П. випущено негайно на волю.

Одною з маркантніших рис вдачі вдачі св. п. д-ра В. Кіжика була його велика скромність та нехіть виставляти свою особу надто впереді. І так, коли ми були в таборі для полонених в Тухолі та перейшли зі землянок до бараків збудованих з „хвилястої бляхи", штаб Корпусу та старшини ІІ-ої бригади зайняли барак ч. 7. В бараці були поверхові ліжка - пріч. Вищі рангою старшини займали вигідніші ліжка внизу, одначе сп. п. д-р Кіжик — не знати з якої причини не хотів датися намовити на те, щоб заняти ліжко внизу, лишень вибрав собі його вгорі, куди було невигідно вилізти. Незрозумілим для мене є й те, що на знимці старшин та підхорунжих Штабу ІІІ-го Гал. Корпусу, що поміщена на стор. 572 І-го тому твору „Українська Галицька Армія" нема сот. — судді д-ра В. Кіжика, хоч там є всі три його співпрацівники з польового Суду ІІІ-го Корпусу, а саме пор. — суддя д-р Хичій, пор. — суддя д-р Роман Ставничий та чет. суддя д-р Франц Баб'як. Мабуть знову лише зі самої скромности та неохоти „виставлятися" не став він до тої знимки. Тому я й не надто дивуюся тому, що його знайомі, а може й приятелі, що займаються збіркою на пам'ятник на його могилі не подали правдивого його військового ступня. Покійний не любив про себе говорити, не згадував видно своїх воєнно-визвольних часів УГА.

На нас, зокрема його товаришах зброї, лежить обов'язок зберегти його пам'ять серед нас та своїми датками причинитися до здвигнення на його могилі гідного його пам'яті пам'ятника. Пересилаючи на вказану адресу свій скромний даток на повищу ціль у висоті 10 дол., звертаюся з проханням цією дорогою до всіх колишніх старшин ІІІ-го Галицького Корпусу зложити свою лепту на побудову пам'ятника на могилі Незабутнього сотника судді — доктора Володимира Кіжика та переслати її на адресу, що була подана в ч. 15. „Свободи".

М. Дем'янчук

Адреса:
Bayerische Hypotheken und Wechsel Bank Filiale Regensburg, Landshuter Stresse Konto Nr. 2238-La Petryschyn P. Grabstein Dr. Kizyk.

80-ЛІТТЯ ПРОФ. Б. ЗАГАЙКЕВИЧА

5-го лютого проф. Богданові Загайкевичеві сповнилося 80 літ життя. Ювілята з його 80-літтям привітало Матірне Товариство ім. Т. Шевченка, окремо проф. Роман Смаль - Стоцький, інж. Р. Кобринський, Вільна Академія Наук, проф. В. Міяковський, проф. Д. Горняткевич та багато інших наспіло поздоровлень.

З приводу такої радісної події зібралася вся сім'я: обі дочки із чоловіками, одна п. Христина Пацлавська прибула з Вашингтону, а при другій — пані Олені Мельничук Ювілят проживає в Кренфорді. Були оба сини: Володимир та Орест із своїми дружинами та син брата Ювілята з дружиною п. ін. Р. Загайкевич. Ред. Петро Ямняк вітав Ювілята особисто, додатково від Н-ТШ,-а п. Людмила Грицак, від по пок. проф. д-р Євгенові Грицакові, якого на Словаччині замордували партизани, вітала від УВАН, бажаючи Ювілятові прожити ще довгі роки.

Бурхливе та вельми трудолюбиве життя пройшов наш Ювілят. Народжений в Тернополі, батько був гімназійний учитель, вже на третьому році життя Ювілята помер, а десь на 9-му померла й мати. Гімназію начав у Тернополі, а покінчив її у Львові, де закінчив університет. Брав живу участь у студ. житті. Брат — д-р Володимир, відомий посол до варш. сойму, відкрив адвокатську канцелярію в Перемишлі перед першою світовою війною, і туди приїхав наш Ювілят, спершу до польської, а потім до української гімназії.

Пройшов всю епопею Визвольних Змагань. Попав у руки большевиків, і тільки Провидіння вратувало від розстрілу. Викладав у Харкові для червоних старшин, побував у Москві, бо зайнявся пам'ятками старовини. Був у дружини Троцького. Пізнав майже всю нашу еліту в Києві.

Щасливо втік до Польщі, по різних пригодах опинився знову в Перемишлі, якому віддав ввесь запал свого життя на різних відтинках багатогранного життя. Очолював музей „Стривігор" та був членом чи не всіх товариств. За побуту большевиків пережив усі страхіття цього проклятого режиму. За німців був заст. голови УДК. Потім еміграція, спершу Австрія, потім Німеччина — Берхтесґаден, а врешті Америка, в якій скористав із „привілею" фіз. робітника, а тепер проживає, як згадано, при дітях. В цьому терені пірнув знову в наукову працю, даючи доклади в НТШ і УВАН.

З приводу 80-ліття Ювілята НТШ приготовляє вечір, присвячений йому.

На многі й многі літа, Пане Професоре!

Петро Ямняк

СПОРТОВИЙ ПЕРЕГУН

Незабаром на нашому книжковому ринку з'явиться збірник, присвячений спортові — з нагоди 10-річчя діяльности УСК „Чорноморська Січ" у Нюарку. І сама ювілейна дата, і вихід збірника на спортову тематику є подіями, коли зважити, що всі 10 років праці „Чорноморська Січ" базувалася в першу чергу на українських спортовцях. Крім того, різні клюби того товариства, особливо шахісти і футболісти, не лише перемагали своїх друзів - противників, а й пропагували при тому українське ім'я, наш спорт, навіть шляхом спеціяльних англомовних видань, що їх розповсюджувано на ґрицях серед американських глядачів.

Дуже важливий самий факт існування українського спорту в ЗДА, із славним чемпіоном Америки з футболу „Тризубом" на чолі, бо спорт — це найбільш улюблена ділянка молоді, і тут він особливо сприяє збереженню нашої молоді при українстві. В цьому напрямку багато вже зробили і продовжують, так би мовити, проводити „спортову школу українознавства" різні наші спортові клюби і товариства у Філядельфії, Нюарку, Дітройті, Ню Йорку, Клівленді, Шикаґо та ін. містах ЗДА і Канади. В цьому аспекті — навіть далекі від спорту громадяни повинні сприяти йому всіма доступними засобами, наполягаючи на тому, щоб український спорт репрезентували по змозі таки наші, а не „позичені" в інших народів змагуни.

Український спорт у ЗДА, як окрема, але складова частина спорту в Америці — це одно з наших важливих досягнень і тривких здобутків. Тривких, бо кожного року, хоча б на спортових сітах на „Союзівці", бачимо нові й нові обличчя молодого поповнення, свідомого свого походження і своїх завдань: кожна більша перемога українського спорту є перемогою української людини, нашого національного імени, а всеамериканський кількаразовий чемпіонат „Тризуба" з футболу в далекому висліді є навіть політичною допомогою поневоленій Україні від її вільних синів на вільній землі Вашингтона.

Тим часом і в Україні спортовці досягли дійсно видатної перемоги, що набрала там чи не політичного забарвлення, додала українцям не одну краплину національної гордости, що її так старанно висушує окупант: київська футбольна дружина „Динамо" минулого року розгромила московську столичну команду. За часів Сталіна це було заборонене законом, хоч і неписаним, але тепер українські спортовці махнули рукою на те, що може бути — і здобули кубок Совєтського Союзу та право змагатися з закордонною командою — чемпіоном. Як повідомляв київський журнал „Україна" в ч. 1 з цього року — „велелюдний урочистий вечір у столичному Палаці Спорту був присвячений вшануванню наших славних динамівців"... Їм дали грамоти, золоті медалі та різні нагороди.

Але чи дадуть український футбольній дружині право виступати в міжнародних змаганнях під власним ім'ям? Чи Москва й далі змушуватиме українських спортовців виступати під русифікаторською „совєтською" назвою? Чи московський імперський прес і далі вичавлюватиме оту горезвісну „краплину національної гордости", про яку говорив один із письменників на з'їзді в Києві?..

Ніхто й нікому не забороняє у ЗДА і взагалі у вільному світі творити національні чи етнічні спортові команди, виступати під ім'ям „Юкрейніен Нешенел" або „СС Ґанґерісн", адже розвиток спорту в даній країні — це підвищення фізичної культури і вправности всієї країни. Та в Совєтському Союзі, не зважаючи на смерть Сталіна, на усунення Хрущова і на „лібералізування" з Заходом сучасних кремлівських „вождів" — спорт у національних республіках і далі трактується з великодержавницької, шовіністичної, русотяпської позиції: Москва забирає собі країщих спортовців з усього СССР, Москва приписує собі досягнення спортовців з України та інших республік під час олімпійських та інших закордонних змагань.

Тому перед нашими спортовцями і перед усім нашим громадянством постійно стоїть завдання: викривати спортові шахрайства „старшого брата", домагатись української репрезентації спорту за кордоном, коли змагуни походять з України, а тут, на Заході — перемагати, перемагати і ще раз перемагати, передусім — українськими силами.

(Єнс)

Вашинґтон, Д. К.

СВЯТ - ВЕЧІР і ПРОСФОРА СУА

Союз Українок, Відділ 78 ім. О. Степанів, має на своєму списку вже чимало вдатних імпрез. Новою імпрезою з правдивою українською атмосферою був Свят-вечір, що відбувся 8-го січня в приміщеннях католицької Церкви наших братів із Закарпаття. Гарно прибрана заля вишиваних пань, і декораціями п. Дарії Кульчицької, освічені ялинки, застелені українськими колачами і керамікою та пшеничними колосками столи, вітали 180 гостей, в тім чимало молоді. Мило вдаряла присутність 25-ох українських богословів, що зорганізовано під проводом свого ректора о-ра К. Бердара прибули на святу вечерю. За почесним столом ми бачили о проф. М. Войнара, проф. Р. Смаль - Стоцького, пароха Данусяра, пароха церкви св. Григорія для Закарпатців о. Даниляка і надзвичайного гостя з Індії, о. Е. Віеґаз Валес, проф. кан. права в Католицькому' університеті у Вашинґтоні.

Свят вечір відкрила голова Відділу п. М. Скасків, закликаючи до непохитної віри в правду, що її Син Божий приніс на землю і до боротьби з руїнниками нашої християнської та національної традиції, висловлюючи віру в перемогу та світлу будучність українського народу. Поділившися з присутніми просфорою, яку поблагословив о. парох Данусяр, п. Скасків передала провід культурно - освітній референтці Відділу п. Христі Пацлавській.

Традиційні, смачні свят-вечірні страви, приготовані панями союзянками під проводом п. Д. Ґелети, господарської референтки Відділу, причинилися чимало до теплого настрою цього вечора.

Під час вечері виступав дитячий вертеп, зорганізований п. Х. Пацлавською. Нашими наймешими виконавцями були: М. Джулинський, С. Царик, Л. Луцька, І. Терлецька, Р. Кормелюк, і Я. та П. Ставничі. В програмі було слово о. ректора Бердара про значення приходу Божого Сина на землю, та веселий і цікавий спомин п. Рибак, тут народженої українки, про її Свят - вечори, пережиті дитиною в Ню Йорку. При колядах, що з них найкраще вийшла „Днесь поюще", відспівано безконечну, та товариський гутірці, присмний вечір добіг до кінця.

Пані Скасків подякувала всім за співпрацю в приготуванні вечора, а гостям, між якими були і неукраїнці, за присутність. Молитвою, що її провів о д-р Бердар, закінчено імпрезу.

д-р Іларіон Калинович

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

УКРАЇНСЬКЕ ВИНО ПОСИЛАЮТЬ ДО МОНТРЕАЛУ

У селі Козацькому на Херсонщині, над Дніпром, розташувались кілька радгоспів, які продукують такі вина: „Оксамит України", „Наддніпрянське", „Перлина степу" та ін. Зразки цих вибраних вин помандрують на Світову виставку в Монтреал. але... як „совєтські винні вироби", бо ж Україна не має свого павільону.

ПОЛЮЮТЬ НА ДИКИХ КАБАНІВ

„Комсомольська правда" з 7 лютого, в замітці „Трофей в два центнери", розповідає, що „кілька років тому в лісі під Дніпропетровським було завезено з Усурійської тайги 40 диких кабанів. Вони розплодились і вцьому році вперше на них дозволено полювати". Газета повідомляє, що найбільшого кабана забив учитель Ольхівської школи з Дніпродзержинську, він — одержав найвищу нагороду — „кабанячий хвіст". Не відомо, хто одержав 200 кілограмів м'яса...

ВОДНА ЕРОЗІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЗЕМЛІ

„Молодь України" від 8-го лютого повідомляє, що тепер, „за даними Українського наукового - дослідного інституту, на Україні нею вражено 25% земель. На них щорічно не добираються врожаю. Ґрунт вимивається. Разом з ним виносяться поживні речовини, продукти ерозії потрапляють на поля, луки, у стави. Ось чому поступово міліють, звужуються басейни наших рік"... Крім того, ствердженно, що від так зв. „вітрової ерозії" — наслідків дії сильного вітру — терплять кілька мільйонів гектарів орних земель. Автор статті пропонує для боротьби з тим лихом збільшити кількість лісонасаджень.

ВИПОМПОВУЮТЬ ДОНБАС

„Тепер шахтарі Донецької „Тепер шахтарі Донецької області добувають за один рік утричі з лишнім більше вугілля, ніж усі царська Росія в 1913 році", — хвалиться московська „Правда" від 5 лютого. Тому на ті шахти кинено найкращі машини, наслано дуже багато шахтарів з Росії, а в самому місті Донецьку збудовано в поку за грабунок — три театри, оперу, 18 палаців культури, 48 клюбів, філярмонію, ляльковий театр, 19 кінотеатрів і 56 професійних стадіонів тощо. І майже всюди там лунає російська мова...

Гюстон, Тексас

ДЕСЯТИРІЧЧЯ ПАРОХІЇ і ГРОМАДИ

Громада українців, згуртованих при Українській Католицькій Церкві в Гюстоні, цього 1967 року святкує десятиріччя повстання єдиної в Тексасі української Парохії й громади.

Неосяжні простори, щедро обдарованого природою Тексасу, з його лагідним кліматом, — вже від понад сотню літ притягають до себе великі маси підприємчивих імігрантів із Скандинавії та Німеччини. Рівно ж чехи та поляки осіли тут віддавна великими гніздами, й осягнули високий рівень добробуту і культурно - політичного значення.

Лише, притиснені красною нуждою, галицькі та закарпатські русини, приїхавши до Америки, до північно східніх стейтів, хапалися тут за першу-ліпшу працю і осідали настало при копальнях і промислових закладах. На Далекий Південний Захі, до Тексасу, лише вийнятково попадали нечисленні українці.

Таким був галичанин Михайло Балабан, якого доля занесла, ще перед першою Світовою війною, до Гюстона. Доля Балабанові виявилася прихильною, і він своєю інтеліґенцією, пильною працею і строгою тверезістю доробився в Гюстоні поважних мастків та суспільного становища. По другій світовій війні пан Михайло спровадив із таборів Ді-Пі в Німеччині свого братанича — Віктора. За помічню дядькових зв'язків і кредитів пан Віктор Балабан уже в скорому часі доробився порядного гроша на контрактових працях при миттю вікон у ґюстонських хмародерах та веденню модерного мотелю. Будучи людьми національно свідомими та суспільно активними, дядько і небіж Балабани стали спроваджувати зі сходу ЗДА знайомих українців. Декого з них Балабани оселили на своїй земельній посілості, розпарцелювавши її по низькій ціні на довготермінові сплати. Таким чином повстала невелична вуличка в північно - західній частині Гюстону так звана „Балабанівка", заселена робітничими українськими родинами. Тут побіч галичан, є козак із Кубані і бувша колгоснинця з Полтавщини, що із сльозами на очах показує вам чисто одягнених дітей, що ходять і до американської і до української школи, показує свою хату, свої меблі, про які їй і не снилося в „щасливому" совєтському раю...

Коли число українських родин в Гюстоні осягнуло число понад десятку, повстала думка про заложення в Гюстоні української католицької Церкви і Парафії. Запросили до м. Гюстону священика о. Федоровича і під його проводом розпочалася праця. Балабани дали велику площу під церкву і парохію, всі зробили посильні складки грішми, а також дали свою працю при будові церкви і скоро стала велика цегляна церква і українська парафіяльна школа при ній.

У керівництві новоповсталою парафією скоро отця Федоровича замінив отець д-р Дмитро Блажейовський. Він енерґійно й вперто продовжує розбудову цієї віддаленої, але дуже важливої церковно - національної української станиці.

Нині, по десяти роках праці, о. Блажейовський згордістю показує парохіяльну площу, що, завдяки вдатній докупівлі сусідніх лотів, має обсяг три чверті акра доброї землі. Показує церкву, парохіяльний дім, Народний Дім і окремий будинок на варення і печення „барбекю" на пікніки. Будова останніх будинків та їх уладження нині закінчуються. Народний Дім, крім величезної залі, якій ледви чи дорівнює котра-будь із заль українських народних домів на Сході Америки, має ще сцену, і дві шкільні кімнати. Окрему кімнату відведено під бібліотеку — читальню. Н. Дім забезпечено найновішими кухонними приладдями, столами і стільцями...

Посвячення новозбудованого Народного Дому мав перевести Преосвященний Владика Ярослав Габро 5-го лютого ц. р.

Українська Громада при Католицькій Церкві в Гюстоні нині вже має твердий ґрунт пі собою. Число українських родин в громаді ще не сягає півсотні, але серед громадян є вже, крім „автохтонів" Балабанів та пана Петра Планчака із Руського Керестура в Югославії, професори університеску, інженери, доктори та інша фахова інтеліґенція. Гюстонська церква притягає до себе українців, розкинутих не лише по цілому Тексасі, але і зі сусідньої Луїзіяни, звідкіля часто приїздять загальновизний доктор Сас Яворський та д-р Іван Богачевський прочитати апостола та поспівати в церковному хорі.

У Гюстоні витворилися дуже добрі стосунки поміж українцями та їхніми американськими сусідами різного національного походження, що дуже охоче несуть поміч у розбудові Української Громади. Вчителька французького роду пані Марджорі Зупко є навіть головою Сестрицтва Святої Ольги. Рівно ж православні вважають до Католицької Церкви і тішаться добрим розвитком Парохіяльної Громади. Покійний бувший член Директорії УНР Андрій Гаврилович Макаренко рівно ж був у числі фундаторів...

Досьогочасна історія Гюстонської української громади є яскравим прикладом української істини: „Згода будує"...

Д-р Тиміш Олесюк

Хроніка Інституту Дослідів Волині у Вінніпегу

Довша перерва у виданні журналу „Літопис Волині", а з тим і звужений зв'язок з членами, земляками і передплатниками, були наслідком поважного порушення норм в бюджеті ІДВ з вини одного з членів Управи Інституту. Старанням Контрольної Комісії ІДВ непередбачена криза вже зліквідується до закінчення.

Розв'язано Ініціятивний Комітет при ІДВ, що збирав фонди на видання згаданих книг, а непродані книги, з волі автора передано місцевому Т-ву „Волині", яке виданнями не займається, а ІДВ ані матеріяльно, ані морально не допомагає.

Видано книжку нашого вченого археолога А. Бужанського — „Ріка Прип'ять і її доплиьи", яку уфундували члени ІДВ меценати. Ввесь дохід з книжки призначений на фонд видання Літопису Волині ч. 8, що є вже в друку.

Наступне видання ІДВ це монографія д-ра Модеста Левицького, написана його сином А. Левицьким в Арґентіні, під заголовком „Син про батька". На цю невелику, але цікаву працю запрошуємо меценатів: друк буде коштувати коло 200 доларів. Земляки мають нагоду віддячитись тому, хто багато праці вложив на Волині для нашої загальної справи.

Новини про реорганізацію видавництва ІДВ та видання Літописи будуть подані в Літописі Волині ч. 8, яке незабаром завітає до всіх, хто на нього чекає.

Адреса домівки ІДВ:
Institute of Wolyn;
509 Stella Ave.
Winnipeg 4, Canada

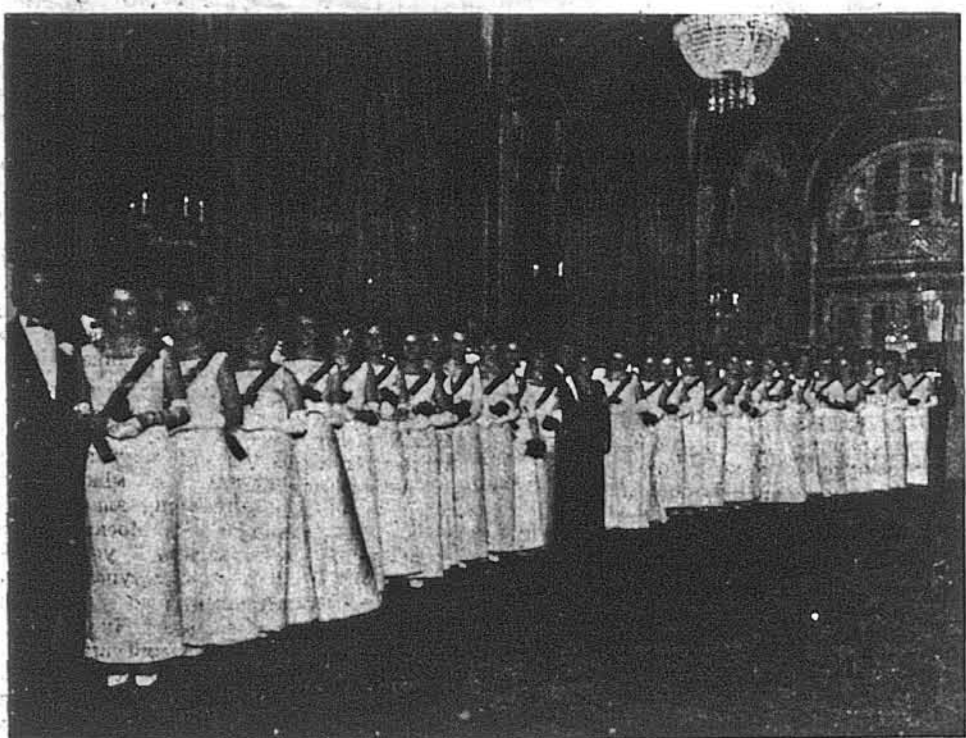
Інститут не касує свою стару адресу на поштову скриньку, лише подає, що зі скриньки пошту вибирається раз на тиждень, а часто і раз на два тижні. Хто хоче залагодити свої справи скоро, має писати на адресу, як вище. В домівці щодня хтось працює.

Управа ІДВ

У СІДНЕЇ БУДУЄТЬСЯ ЧОТИРИПОВЕРХОВИЙ „ДІМ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ"

Сідней, Австралія. — Осередок Спілки Української Молоді у Сіднеї, підтриманий місцевими товариствами і окремими громадянами, будує чотириповерховий „Дім Української Молоді", який має бути закінчений через 2-3 місяці. У Домі буде театральна заля, заля для забав клюб, бібліотека, кімнати для занять гуртків та ін. Зібрані від фундаторів Дому 9.000 дол. та чимала власна готівка СУМ забезпечили те, що один із банків затвердив додаткову пазику на будову. Як повідомляла газета „Вільна Думка" — кількість фундаторів Дому тепер швидко зростає.

ПІД ЗНАКОМ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ"

Презентація дебютанток на „Вечерницях Червоної Калини" в році 1966.
Посередині організатори дебютанток: п-ні Христя Навроцька і інж. Іван Вінтоняк.

ДЕБЮТАНТКИ 1967

За щорічним традиційним звичаєм, перещепленим на нюйоркський ґрунт зі Львова, в цьому році знову відбудуться Вечерниці **„Червоної Калини"** і знову будуть на них представлені українській громаді **Дебютантки,** себто молоді панночки, які вперше у своєму житті беруть участь у великій публічній забаві. Однаково Вечерниці „Червоної Калини", як і введений ними вперше в українському карнавалі звичай дебютанток втішаються щороку великим успіхом.

Цьогорічними організаторами Дебютанток є знову пані **Христя Навроцька** та інж. Іван Вінтоняк. Привитає їх голова Головної Управи Об'єднання б. вояків українців в Америці, д-р Володимир Галан. Аранжерами танків будуть Юрій Лопатинський і Володимир Гриньох — перший із них колишній старшина УПА, другий — Української Дивізії УНА. Гратиме за традицією оркестра „АМОР" і співатиме Ігор Раковський.

В одному буде зміна, але також не на гірше: минулорічні Вечерниці відбулися у балевій залі репрезентаційного готелю „Астор" на Бродвею, — але того будинку вже нема! Його знищили, щоб зробити місце для комерційного хмародеру, й тому і наші Вечерниці треба було перенести. Вони відбудуться **У ВЕЛИКІЙ БАЛЕВІЙ ЗАЛІ — GRAND BALL ROOM** — прегарного Гілтон-готелю в Ню Йорку при Шостій евеню і 51-ій вулиці (1335 Avenue of Americas). Система внутрішніх рухомих сходів („ескалейторів") та вінд („елевейторів") облекшує комунікацію. Прегарні просторі кулюари спричиняться до милого переведення тієї культурної товариської імпрези.

НОВИНА: Вильосування стипендій для кандидаток, з-поміж Дебютанток!

Нуся Балицька
Brooklyn, N.Y.

Христина Білинська
Allentown, Pa.

Дарія Ґеча
North Plainfield, N.J.

Ірена Денисик
New York, N.Y.

Анна Іванцівська
New Haven, Conn.

Хризанта Камінська
Jackson Heights, N.Y.

Мирося Ковалів
New York, N.Y.

Орися Коверко
Yonkers, N.Y.

Галина Кохановська
North Bergen, N.J.

Ненсі Месс
Astoria, N.Y.

Нуся Павлів
Cohoes, N.Y.

Анна Подоляк
Astoria, N.Y.

Галя Полегенька
Jersey City, N.J.

Ірена Росола
Kerhonkson, N.Y.

Роксоляна О. Саляк
Hartford, Conn.

Марта Салук
Newark, N.J.

Віра Слободян
Edison, N.J.

Патриція М. Стефанів
West Orange, N.J.

Тереса Хижак
Jersey City, N.J.

Наталка Цьолко
Jersey City, N.J.

Надія Шевчук
Hillside, N.J.

Маруся Шевчук
New York, N.Y.

Звертаємо увагу:

Бенкет: заля TRIANON

Забава: GRAND BALL ROOM

Залишені квитки, можна купити при касі, дня 18-го лютого
від години 7-ої веч.

МАЄМО ЧЕСТЬ ЗАПРОСИТИ ВАС З РОДИНОЮ
на
ТРАДИЦІЙНІ ВЕЧЕРНИЦІ
„ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ"
що відбудуться
в суботу, 18-го лютого 1967 року
у ВЕЛИКІЙ БАЛЕВІЙ ЗАЛІ ГОТЕЛЮ NEW YORK HILT ON — 1335 Avenue of the Americas, New York, N.Y.

Презентація Дебютанток

Організація презентації дебютанток: ХРИСТЯ НАВРОЦЬКА, інж. ІВАН ВІНТОНЯК
Аранжери: ЮРІЙ ЛОПАТИНСЬКИЙ, ВОЛОДИМИР ГРИНЬОХ
Оркестра „АМОР" з участю І. РАКОВСЬКОГО — Обов'язковий одяг **ВЕЧІРНІЙ**
БЕНКЕТ від 7-9 ВЕЧ. — ПОЧАТОК ЗАБАВИ В ГОД 9-ій ВЕЧОРА

Квитки можна набути: **АРКА**, 48 Іст 7-ма вул. — GR 3-3550 — **ЕКО**, 145 2nd Ave. — AL 4-0888

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ

НАШ ЛЬВІВ

ЮВІЛЕЙНИЙ ЗБІРНИК

під редакцією

ред. Лева Лепкого

Зміст: Микола Шлемкевич — Передмова. Ярослав Пастернак — Княжий город Львів. Володимир Дорошенко — Київ і Львів. (Про єдність українських земель та зв'язки і зносини між ними від праданини до нашого часу). Микола Андрусяк — У 700-ліття Львова. Ярослав Рудницький — Назва Львів та її походження. Лев Лепкий — Під патиною віків. Михайло Галібей — Міщанство Львова. Володимир Січинський — Архітектура і мистецтво Львова. Лука Луців — Літературний Львів. Василь Витвицький — Український музичний Львів. Лев Ясінчук — Українське шкільництво у Львові. Володимир Білозор — Діти Львова... Лука Мишуга — В поході до волі. (Промова виголошена в Ню Йорку в 10-ліття Листопадового Зриву). Іван Кедрин — Чи справді Пісмонт?.. Василь Мудрий — Львів осередком боротьби за український університет. Ярослав Гриневич — 28 червня 1914 р. у Львові. (Спомин). Никифор Гірняк — Львів у воєнних роках 1914-1918. Роман Купчинський — Село в міських боях (34-ті роковини зайняття Львова). Микола Пачовський — Вивішення прапору. Володимир Калина — З листопадових боїв на Підзамчі. Іван Р. Костюк — Моя мати. Григор Лужницький — Місто св. Юра. Іван Керницький — Сіль землі. Роман Раковський — Львів — централя української кооперації. Василь Лев — Львівська богема між двох війн. Ярослав Рудницький — Львівський говір. Володимир Січинський — Чужинці про Львів. Володимир Трембіцький — Львів і філателія. (Українські марки й наліпки з тематикою Львова). Лев Лепкий — Перемиська митра-корона. В обороні споконвічних прав. (Меморіял Державного Центру Української Народньої Республіки до Американського Уряду). Our Lviw (зміст по-англійськи). Бібліографія.

Ціна: $3.00

Степан Ріпецький

УКРАЇНСЬКЕ СІЧОВЕ СТРІЛЕЦТВО

ВИЗВОЛЬНА ІДЕЯ І ЗБРОЙНИЙ ЧИН

Зміст: Передмова. Генеза і ріст української визвольної ідеї. Січове Стрілецтво до світової війни. Українські Січові Стрільці. Київські Січові Стрільці. Люди і проблеми. Згадувані поетичні твори. Примітки і бібліографія.

Ціна: $6.00

Степан Ріпецький

БІБЛІОГРАФІЯ ДО ДЖЕРЕЛ ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ

Преса УСС. Книги, статті і публікації в журналах, газетах і збірниках.

Ціна: $2.00

Олекса Кузьма

ЛИСТОПАДОВІ ДНІ 1918 Р.

ІЗ ШКІЦАМИ

Зміст: Передмова. Україна чи Польща. Перед розпадом Австрії. В ім'я права самовизнання. Українська військова організація. Як переведено державний переворот. Перший день українського Львова. Польська боєва організація. Польський збройний опір і перші українські невдачі. Під знаком безголов'я. Бої за головний двірець. Польський наступ на центр міста. Під новою командою. Дальший польський натиск. В розгарі боротьби. Польські невдачі і успіхи. Знову зміна команданта. В ім'я національної солідарности. Військова справа поза Львовом. Упадок Перемишля. На перехресних шляхах. Правнодержавне будівництво. По обох боках фронту. Операція на південному крилі. Операція на північному крилі. Операції по обох крилах. В пошуканні за силою. Становище корінної Польщі. Під знаком переговорів. На переломі. Після заключення примир'я. Перед рішаючою розправою. Зустріч двох нерівних сил. Відворот зі Львова. Кінцеві підсумки. Українські джерела. Польські джерела. Шкіци та ілюстрації.

Ціна: $5.00

Д-р Лука Луців

СЛІДАМИ СТРІЛЕЦЬКОЇ СЛАВИ

Ціна: $1.00

Софія Тобілевич

РІДНІ ГОСТІ

СПОГАДИ З ЧАСІВ ПОБУТУ УСС-ів В РОЦІ 1918 НА УКРАЇНІ

„. . . І серед всіх тяжких життя нашого обставин, одна сумна радість наповняє душу, що зі мною разом тужать за вами всі добрі, чесні та шляхотні, що у вашій дійсності вміють цінувати всю вагу самовжертви, яка вас юнаків і мужів зневолила йти на смерть та страждання і яка зробила з вас, в силу жахливих умовин, не лиш героями але й мучениками, за волю України. . ."

Ціна: $0.50

ДО ЧИТАЧІВ І ПРИХИЛЬНИКІВ ВИДАНЬ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ"

В історії українського книжкового руху Видавництво „Червона Калина", засноване ще у Львові учасниками Українських Визвольних Змагань, здобуло собі перше місце своїми творами військово-історичного характеру.

Продовжуючи започатковану з таким успіхом справу, відновлене в Ню Йорку 1951 року В-во „Червона Калина" поклало собі завдання дальше видавання літератури – альбомів, збірників, праць і спогадів до історії Українських Визвольних Змагань. Водночас із цим Видавництво поклало собі за одно з перших завдань: упорядкування щасливо врятованого і набутого заходами Головної Управи Братства УСС архіву УСС і публікацію всього важливішого, що зберігається в цьому архіві. Видаючи щораз нові цінні книжки, Видавництво „Червона Калина" не звертається до Громадянства, до українського загалу із закликами допомоги йому в цьому ділі, не вимагає пожертв, ні дотацій. Видавництво „Червона Калина" просить тільки набути книжки, збагатити ними свою бібліотеку.

Запрошуємо Вас вступити в члени нашої Кооперативи.

Один членський уділ виносить $10.00. Одноразове вписове $5.00.

Ген.-хор. д-р Р. Дашкевич

АРТИЛЕРІЯ БРИГАДИ СС В БОРОТЬБІ ЗА ЗОЛОТІ КИЇВСЬКІ ВОРОТА

Зміст: Перша батерія СС — організація Галицько-Буковинського Куреня Січових Стрільців. Відділ гармашів. Батерія СС має гармати і коні. Коростишівські семінаристи. Батерія бере участь у боях. Офензива на Київ. У дорозі на Київ. Переворот Гетьмана Скоропадського. Список гармашів — старшин, підстаршин і рядовиків 1-ої батерії Січових Стрільців перед складенням зброї. Батерія СС у Запоріжців. Гармаші СС у Білій Церкві. Повстання проти Гетьмана Скоропадського. Бій під Мотовилівкою. Облога Києва. Артилерійська група. Гарматна Бригада СС. Здобуття Києва. У здобутому Києві. Друга війна України із Совєтами. Проголошення Соборности України. Поділ Гарматної Бригади СС на полки. Безпорядки в Україні. Бої на Лівобережжі і під Києвом. Гарматна Бригада СС у Чорному Острові. Усі стрілецькі батерії у боях. В. А. ЗАРИЦЬКИЙ: Історія 3-ої Легкої Батерії 4-го гарм. полку 1-ої Гарм. Бригади Січових Стрільців. Повернення 3-ої батерії з Трипілля до Києва. Контрнаступ Української Наддніпрянської Армії на схід від Збруча. Бої за здобуття станції Вапнярка. Бої за удержання станції Вапнярка. Ситуація на фронтах Української Армії з початком місяця вересня. Війна України з Добрармією Денікіна — ворогом України ч. 2. Артилерія Січових Стрільців під Львовом. Артилерія Січових Стрільців у корпусі СС і офензива на Бердичів. Наступ поляків на Радивилів. Бої між Кремянцем і Проскуровом. Офензива злучених Придніпрянської і Галицької Армій на Київ. Запасний Кіш Гарматної Бригади СС. Гарматна Бригада СС на фронті проти військ білої Росії. Кінець Гарматної Бригади СС.

Ціна: $3.00

Валентин Сім'янців

СПОГАДИ БОГДАНІВЦЯ

Цикл прегарних спогадів-оповідань, писаних своєрідним стилем видатного старшини-бойовика, мистця-скульптора.

Сторін: 124 Ціна: $1.50

Мирон Заклинський

ДМИТРО ВІТОВСЬКИЙ

Громадський діяч, стрілецький ідеолог, вожд Листопадового зриву, Секретар військових справ ЗОУНР.

Ціна: $1.50

Іван Кедрин-Рудницький

ВИКРИВЛЕНА ПРАВДА

Події в Україні у 1918 р. у кривому дзеркалі споминів д-ра Лонгина Цегельського. Спростування невірних тверджень про участь і ролю УСС-ів в листопадовому перевороті та відповідь на статті Д. Богачевського.

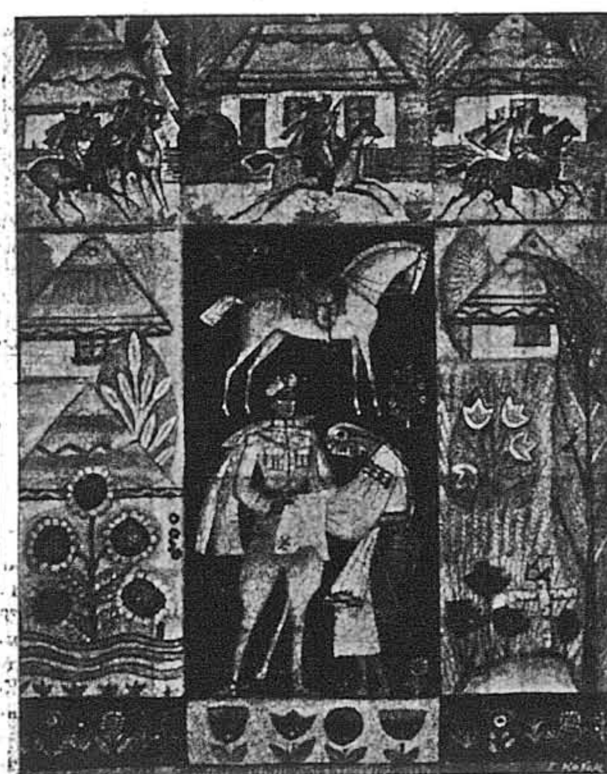
Ціна: 60 цен.

Степан Ріпецький

ЛИСТОПАД 1918 РОКУ

Листопадовий зрив УСС, полк. Дмитро Вітовський — в кривому дзеркалі Л. Цегельського (Спростування і виснення невірних тверджень).

Ціна: $1.00

В 50-РІЧЧЯ УСС

12 КОЛЬОРОВИХ КАРТОК

арт. маляра Едварда Козака

1. „А ми тую червону калину підіймемо"... (С. Чарнецький, Г. Трух — С. Чарнецький). 2. „Їхав стрілець на війноньку"... (УСС — М. Гайворонський). 3. „Чорнобривко моя, вийди, вийди, чим скоріш до вікна"... (Л. Лепкий). 4. „Ой, шумить, шумить та діброви̇онька"... (Р. Купчинський). 5. „Попереду Цяпка, під ним кінь дрімає"... (Л. Лепкий). 6. „Хто живий, вставай"... (О. Маковей — Ф. Колесса). 7. „А що один під'їжджа, на дівчиноньку гука"... (Народня). 8. „Ой зацвили сади білі"... (В. Бобинський — Б. Крижанівський). 9. „Видиш, брате мій"... (Б. Лепкий — Л. Лепкий). 10. „Заквітчали дівчатонька Стрілецьку могилу"... (Р. Купчинський). 11. „І снилося зноці дівчині"... (Л. Лепкий). 12. „Засумуй трембіто та по всьому світу"... (Р. Купчинський).

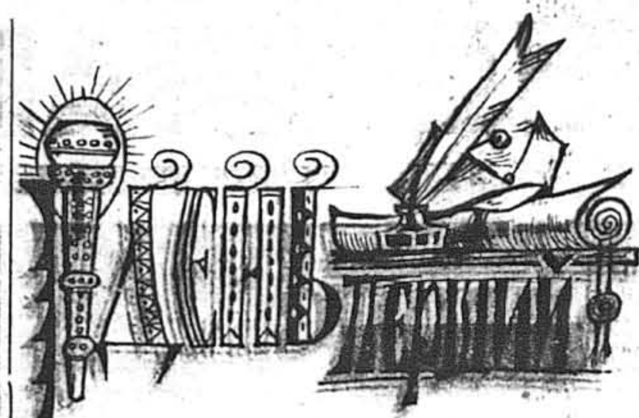
Ціна: $2.00

В ПРИГОТУВАННІ:

Д-р Володимир Ґалан

БАТЕРІЯ СМЕРТИ

ЩОДЕННИК КОМАНДИРА

Скінчилася війна визвольна,
Кривава, довга і мозольна,
Дихнув на повні груди край.
Пишається своя державність,
Засуджує чужу недавність
І обіцює рідний рай.

Багато, що в Стрільцях служили,
Спочивши трохи, затужили
За товариством з давніх днів,
За піснею, що йшла між ними,
За суперечками смішними,
За блиском похідних вогнів.

Тож де могли, збирались знову
На пісню, чарку і розмову,
Для нарікань і для нарад.
Та там ніколи не з'явився,
Мов здивачів чи образився,
Князь лицар Цяпка-Скоропад.

Роман Купчинський

СКОРОПАД

ПОЕМА

Люксусове видання. Понад 50 цілo- і півсторінкових ілюстрацій

ЕДВАРДА КОЗАКА

Післяслово: Поема, її тло і автор — ІВАНА КЕДРИНА

„. . . Критики можуть сперечатись щодо характеру того твору. Одні будуть його називати поемою-гротескою, другі ідилією, треті романтичною поемою. Яку б етикету не причепити тій поемі, вона читається з приємністю й легко, а молодь може її читати навіть із захопленням. Поема написана дзвінким ямбом, пронизана тонкою сатирою, іронією і гумором. В ній читач найде чудові описи природи і чудові поетичні образи. . Автор поеми робить часті прогулянки в нашу історію і тонкою іронією шмагає наших політиків і політиканів. Автор відтворив в своїй поемі цілу галерію відомих стрілецьких типів, а з героя поеми, Цяпки-Скоропада, зробив щось в роді українського Дон Кіхота, одначе без невідлучного від того героя Санчо Панси. Коротке і змістовне післяслово до книжки написав редактор І. Кедрин-Рудницький. З того післяслова читач довідується про головні дієві особи поеми та про орден „Лицарів Залізної Остроги". Окрема поема в поемі це ілюстрації Едварда Козака. Є їх близько 90. Від деяких з них не можна просто очей відірвати. Вони органічно зрослись із змістом поеми і забезпечують обидвом авторам довговічну славу. Книжку варт прочитати. Її читання дає читачеві певну насолоду." *(З рецензії С.В. в газеті „Український Голос", Вінніпег, середа, 8-го лютого, 1967, г. 6).*

Ціна: $5.00

Накладом Головної Ради УСС появиться вкоротці люксусове видання

ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ

ІСТОРИЧНИЙ ЗБІРНИК УСС

з нагоди 50-ліття збройного виступу Українських Січових Стрільців в 1914 році.

Зміст: Вступне слово. Визвольна ідея УСС. Підготова до походу. Стрілецький шлях. Дмитро Вітовський. Маківка. Лисоня. Стрілецька пісня. Документи і матеріяли. Примітки. Показник Імен. Степан Ріпецький — Бібліографія до історії Українських Січових Стрільців. В Альманасі — 72 сторінки ілюстрацій. (Коло 200 світлин). Загалом: 700 (сімсов) стор.

Із вступного слова: „. . . З нашим збірником, що його допомогла нам видати українська патріотична спільнота у вільному світі, ми стоїмо на фронті боротьби за українську правду, за збереження славної традиції УССтрілецтва, за нашу повну перемогу в боротьбі проти брехні і насильства сучасних московських гнобителів України. Вони у своїх офіційльних публікаціях спрямували лють ненависти і злоби проти УСС-трілецтва, яке перше в новітній історії України підняло збройну боротьбу проти Москви. Тому ми повинні усвідомити собі значення публікації матеріялів і документів УСС."

CHERVONA KALYNA

P.O. Box 507, Church St. Station
NEW YORK, N.Y. 10008

або

SVOBODA

P.O. Box 346
JERSEY CITY, N.J. 07303

Українці у Великій Британії провели протестаційну акцію...

(Закінчення зі стор 1-ої)

почалися маніфестації і акції в цілому терені. У час писання цього репортажу наявні вже численні відгуки із преси з терену Англії. Звідомлення за великими заголовками на перших сторінках із ілюстраціями. Найуспішнішою була величава маніфестація в Кавентрі. Делегація цієї маніфестації під проводом пана Дюка, відомого українського діяча на зовнішньому фронті, вручила своє власне звернення прем'єрові міністрів в його бюро при 10 Давнінг Стріт. Фотографія цього моменту подана була на сторінках „Дейлі Телеграфу". В делегації брали участь представники, а вірніше представниці українців і інших поневолених народів, пані й молоді дівчата у їх національних одягах.

В неділю між годинами 3-ою й 5-ою відбулося в Лондоні пікетування московської амбасади із численними транспарентами та кличами. На місце була змобілізована велика кількість фотографів та кореспондентів преси включно із представниками обох телевізій. Поява цього пікетування вже у вечірніх програмах телевізій була доброю пригравкою до наших акцій в понеділок, себто в день самого приїзду Косигіна. Саме цей день приніс українським акціям найбільший успіх.

Приїзд Косигіна був заповіджений в англійській пресі на понеділок 6-го лютого на 12 год. полудня на залізничу станцію Вікторія. Його літак мав був приземлитися на летовищі у Гатвік.

На станції Вікторія о 11 год. ранку не було помітно великого руху. Докінчують риштування для телевізії та закривання хідника біля виходу із станції червоними килимами. Присутні здивовані їх низькою якістю і брудом, як також тим, що для такої оказії змобілізовано дуже мало поліції. Керівництво українською демонстрацією радиться над тим, де найкраще примістити групи із транспарентами, які численно збираються групами навколо станції. У зв'язку з цим пригадалося, як то мряка у Москві перешкодила парадний зустрічі Вільсона в Москві. Літак Вільсона довго кружляв тоді над московськими летовищами, поки йому всевладні метеорологи дозволили приземлитися на московську землю на якомусь із летовищ, де нічого парадного не було для нього приготовлено.

Така сама мряка, — в Лондоні її не було видно, — і подібні до московських метеорологи не дозволили і Косигінові приземлитися там, де були червоні килими, але спрямували його літак на Центральне Лондонське летовище, де мряки на їх думку було менше. Нічого не вдієш проти мряки, а проти лондонської мряки зокрема. Апарати, що розбивають мряку, ще не є у практичному вжитку навіть для парали їх ще не вживають. Натомість є вже в ужитку апарати, які витворюють мряку, але тільки для воєнних цілей. На політичну мряку ще ніяких апаратів не винайдено.

Отже десь біля пів до дванадцятої ми побачили таке видовище, що оті червоні килими почали робітники із міністерства релії згортати, а трибуни для телевізії у поспіху розбирати. Ми довідалися про зміни в програмі наслідком мряки.

Тут керівництво маніфестацію вирішило скоро, що денебудь прилетить літак Косигіна, то все одно він повинен приїхати до готелю Кляріджіз. Винесено рішення „блискавично" перенести демонстрацію під ворота цього готелю. Це вдалося завдяки численним автам та добрій комунікації, а зокрема автобусам, які сполучують безпосередньо стацію Вікторія із Марбль Арч.

Демонстранти скоро зайняли місця напроти головного входу. Наші транспаренти у показній кількості зайняли цілий фронт хідника. Прибули також на час балтійці із своїми транспарентами. І аж смішно виглядає між ними один і єдиний як палець транспарент якоїсь старенької бабусі із знаком проти атомової бомби: „Вітай Косигін". Справді треба не абиякого доктора, щоб вилічив людей від такого затемрячення мозку, що, мовляв, найкраща рада проти атомової бомби це... піддатися московському шантажеві. Поліція зібрана тут дуже чисельно і, як видно, вона мала докладніші інформації про мряку від нас. Її довга шпалера розтягається вздовж парку при Гровенор Сквері.

Невідлучна телевізія і ціла гвардія фоторепортерів готова до зустрічі фотографує без кінця наші написи. А вони промовисті й міцні. Ще й зроблені так, що написи є по обох боках. Найбільшою популярністю фоторепортерів тішилися два написи: „Воля Україні!" та „Московські тюремщики, звільніть Брука!" Ці написи були цитовані майже в усій пресі.

Наблизився момент приїзду, попереджений гуком поліційних мотоциклів. Перед воротами готелю порожньо. Тут тільки майстер церемоній у червоному фраку й циліндрі. Червоний фрак, до речі, є його нормальним „одягом", а не на привіт червоного диктатора.

Із чорного авта висів товариш Косигін і містер Вільсон. Косигін затримався і виразно зробив жест привіту, думаючи, що вся ота публіка прийшла його привітати оплесками. Заплескала невеличка групка, а у відповідь цим дрібненьким оплескам загуло пророчисте, грімке, довготривале: Бу-у-у-у! Кричали всі що сили, а нечисленна англійська публіка виразно приєдналася до тих окликів. Косигін зорієнтувався в ситуації. Щез із його обличчя усміх...

Присутні із ним запрошують його жестами та промовують до готелю і він, не гаючи часу, негайно щезає за його більше привітними ворітами де, для нього і його емгебістів був забезпечений цілий поверх.

Треба зазначити, що на виразне домагання збоку Косигіна англійська поліція всупереч своєму законові була озброєна револьверами і, як можна здогадуватися із комунікату, озброєні були теж емгебісти, хоч такого не передбачає дипломатичний кодекс поведінки на чужій і суверенній території.

Це було десь біля пів до першої. А вже біля четвертої години пополудня вечірня преса була повна світлин і описів демонстрації. Слід ствердити, що під враженням сили подій й вимовности кличів на транспарентах преса на цей раз написала дещо правди. „Кличі і вигуки „бу-у-у" для Кавалькади „Кея" (Івнінг Стандард) або: „Кличі й вигуки „бу-у-у" вітають Косигіна сьогодні в Лондоні" (Івнінг Нюз).

„Івнінг Нюз" пише: „Совєтський лідер містер Косигін влетів у мряку і в'їхав у демонстрацію сьогодні". А далі: „Демонстранти парадували на хіднику напроти готелю, тримаючи прапори із написами як: „Знищити табори невільників!", „Воля Україні!", „Москва це найбільша колоніальна імперія!". А один тільки прапор говорив: „Привіт Косигіневі!" Тут звітодавець не помилився. Справді був тільки один такий прапор, немов на сміх!

А далі дослівно таке: „Косигін був зустрінутий бурею „бу-у-у" і свистів", що їх підняло около триста голосів зібраної публіки.

Коли ж його авто наближалося до готелю, поліція відвернулася обличчям до демонструючих. Вигуки (— дослівно „буінг") — продовжувалися, коли він висів із авта, обернувся, замахав руками до публіки і в поспіху пішов до готелю".

Такі були безпосередні голоси преси. У вечірніх комунікатах телевізії ці вістки були стоновані і приглушено оті голоси спротиву і неодобрення збоку около триста осіб. Хоч, правда, телевізія подавала картини із цієї демонстрації, однак додавала, що „оплески переважали над вигуками", але хто небудь погляне на величаву панораму на цілі половині сторінки у „Таймсі" чи „Дейлі Мірор", той відразу зорієнтується, що було зовсім навпаки.

Такий сильний натиск опінії і преси спричинив те, що цього ж таки вечора телевізія, крім показу картин у новинах, влаштувала окреме інтерв'ю із шістьма представниками поневолених народів. Треба сказати, що управа телевізії на такі політичні виступи представників поневолених народів досі не дозволяє із єдиним вийнятком під час перебування... Хрущова. Від того часу глядачі могли думати, що „все є гарне в совєтському городчику", аж нагло, вчора вечором около 10 мільйонів глядачів телевізії в Англії, Німеччині й Франції довідалися, що є уярмлені нації і в самім Совєтськім Союзі який так часто називають просто „Росією".

Головною темою інтерв'ю було питання до всіх представників:

„Що вони сказали б Косигінові, якби могли із ним зустрінутися?"

Українців репрезентував п. І. Дмитрів, секретар Української Інформаційної Служби. Він відповів ясно і чітко:

1. Домагаємося негайного звільнення всіх політичних в'язнів із московських концентраційних таборів!
2. Домагаємося усунення з України цілого апарату політичної поліції МҐБ, яка є виключно на службі Москви!
3. Усунення всіх московських окупаційних армій під диктатом Кремля!
4. Створення умовин під міжнародною контролею для відновлення демократичної Української Самостійної Соборної Держави.

Дуже хоробро трималися на цім інтерв'ю також представники латишів і литовців, які виразно і рішуче вимагали волі для їх насильно уярмлених і окупованих держав. Таку ж виразну заяву склав також представник білорусів.

Косигін виглядав в дійсності і на телевізії втомлений, суворий, невдоволений і грізно - понурий. Вечором цього ж дня, вертаючися із прийняття у прем'єра Вільсона, він вирішив перейтися пішки по Лондоні від Гайд Парку до готелю. Показала цей момент телевізія, як за ним і перед ним поступала гурма емгебістів, щоб на тих сто ярдах зовсім нікому невідомої траси, не приключилося йому чогось несподіваного. Так дуже боявся Косигін будь - яких несподіванок того ж дня.

Це все разом вчинило цей день днем українців і поневолених народів, а не, як заплановано, днем Косигіна, хоч, звичайно, чемні і дипломатичні англійці зробили все можливе, щоб значення цієї демонстрації применшити. Вона залишиться в історії одним із яскравих виявів праці української еміграції для визволення своїх братів. Вона була словом за всіх наших братів в Україні сущих.

Акція триває.

Вівторок, дня 7-го лютого 1967.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

Наукове Засідання

Історичної секції Академії

Доповідь ІГОРЯ ГУРИНА: „Доля полабських слов'ян".
Засідання відбудеться в неділю, 19-го лютого 1967 року о 6-ій год. веч. в приміщенні Академії:
206 Вест 100-та вул., Н. Й.

ТОВАРИСТВО ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ В НЮ ЙОРКУ ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

в суботу, 25-го лютого 1967 року

в 3-ій год. по пол.

в прим. ОБ'ЄДНАННЯ ПРИХИЛЬНИКІВ УНР

78 Іст Ст. Маркс Плейс в Ню Йорку (ріг 1-ої Авеню)

— відбудуться —

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Платників Національного Датку

„22 СІЧНЯ" НА ФОНД ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ В ЕКЗИЛІ.

УПРАВА ТОВАРИСТВА

АЛЛЕНТАВН і ОКОЛИЦЯ!

В неділю, 26-го лютого 1967 року

о год. 6-ій по полудні

в залі

УКРАЇНСЬКОГО ПАРАФІЯЛЬНОГО ЦЕНТРУ

при 803 Н. Фронт Ст. в Аллентавн, Па.

— відбудуться —

РІЧНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС Аллентавну і околиці

до участи в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати Відділів таких місцевостей:

Аллентавн — 147 і 151; Нортгемптон — 44 і 318; Бетлегем 47 і 288; Істон — 137 і 438; Бат — 95; Ормрод — 124; Палмертон — 369.

Після ділової частини зборів, відбудеться СВЯТОЧНА РОЗДАЧА ПАМ'ЯТКОВИХ ГОДИННИКІВ піонірам УНСоюзу та вручення членських почесних плякет членам Клюбу Заслужених Союзовців.

В Зборах візьмуть участь:
Іван КОКОЛЬСЬКИЙ, головний касир і Степан ГАВРИШ, гол. радний та обласний організатор.

Закликаємо всі Відділи прислати своїх чисельних делегатів і всіх урядовців та заохотити до участи загал свого членства. ГОСТЯМ РАДІ.

ОКРУЖНА УПРАВА

КЛІВЛЕНД і ОКОЛИЦЯ!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Клівленді

повідомляє, що

в неділю, 26-го лютого 1967 року

в приміщенні

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

2255 — 14-та вулиця в годині 2:30 по пол.

— відбудуться —

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

в яких обов'язані взяти участь усі члени Окружної Управи, Конвенційні Делегати, Відділові Делегати та Урядники Відділів УНСоюзу

Клівленд:
102, 112, 240, 222, 251, 291, 328, 334, 336, 346, 358 і 364

Акрон: 180, 295 — Лейквуд: 108 — Лорейн: 50, 233

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:
Звіти Урядників Окружного Комітету.
Питання й дискусія.
Уділення вотум довір'я.
Вибір Окружної Ради і Контрольного Комітету.
Пляни праці Округи і її Відділів на 1967 рік.
Дискусія і ухвали.

На Зборах будуть приявними:
Тарас ШМАГАЛА, гол. радний УНСоюзу
Володимир ГІРНЯК, обл. орг. УНСоюзу

Дмитро ШМАГАЛА, голова — Ярослав КРАВЧУК, секретар

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

Конференція

присвячена десятиріччю смерти

Арнольда Давидовича Марголіна

Доповіді:
Н. ЛІХТЕН: Арнольд Давидович Марголін на тлі його доби.
Б. РЖЕПЕЦЬКИЙ: Українська Революція: жидівська громадськість і А. Д. Марголін.
І. ВИТВИЦЬКИЙ: Проблеми державного будівництва Української Народньої Республіки з погляду А. Д. Марголіна.
К. ВАРВАРІВ: Арнольд Давидович Марголін — людина та державний муж.

Конференція відбудеться в суботу, 18-го лютого 1967 р. о 6-ій год. веч. в будинку Академії:
206 Вест 100-та вул., Н. Й.

Увага! Торонто! Увага!

УПРАВА 432-го ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ В ТОРОНТО повідомляє всіх своїх Членів, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 432-го ВІДДІЛУ УНС

— відбудуться —

в НЕДІЛЮ, 19-го ЛЮТОГО 1967 р.

о год. 3-ій по пол.

в залі УНО при 297 Каледж вул., в Торонто

У програмі зборів, крім відчитання протоколу з попередніх річних зборів і звітування членів відділової Управи, буде, після уділення абсолюторії, вибір нової Управи, Контрольної Комісії і Комітету Хворих, будуть передані учасникам 26-ої Конвенції враження із конвенції та буде накреслений плян організаційної праці на 1967 р.

Усіх Членів Відділу 432 до обов'язкової участи запрошує Управа.

ЗА УПРАВУ ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ Ч. 432:
О. МАКСИМІВ, голова — В. ПІНКОВСЬКИЙ, за секретаря

ВІЛКС БЕРРІ і ОКОЛИЦЯ!

В суботу, 25-го лютого 1967 року

о год. 7-ій веч.

в ДОМІ П. ОЛЬГИ МАЛИЩАК

при 53 High St. (corn. Crest), Wilkes Barre, Pa.

— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС Округи Вілкс Беррі

В зборах повинні обов'язково участь взяти Відділові Урядовці, Конвенційні Делегати і представники наступних Відділів:

Нентікок — 29, 319; Бреслав — 30; Вілкс Беррі — 99, 223, 278, 282; Едвардсвил — 169; Сейр — 236.

Загальні Збори попередить короткий

СЕКРЕТАРСЬКО-ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КУРС

який розпічнеться точно о год. 3-ій по пол. під тою самою адресою.

Участь в курсі всіх секретарів, заступників та кандидатів на секретарів і організаторів — обов'язкова.

У зборах і курсі візьмуть участь:
Іван КОКОЛЬСЬКИЙ, головний касир і Степан ГАВРИШ, гол. радний і обл. організатор УНСоюзу.

До участи в зборах запрошується членів і все місцеве Українське Громадянство.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Василь ВАЛПУН, голова — Василь СТЕФУРИН, секретар

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149-2 ave.

З Літературно - мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 17 лютого ц. р. відбудеться там дискусія над доповідями Андрія Хруцького, Володимира Одайника і Віталія Кейса, що були виголошені у минулу п'ятницю. Вони викликали таке глибоке зацікавлення у численних слухачів (приявних було коло 80 осіб), що рішено перекласти дискусію на 17 ц. м. Початок о год. 8 веч.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Хто бажає виповнити ІНКОМ-ТЕКС (TAX) формулярі на час, може поклікатись до кваліфікованого

ЕКАНТЕРА М. Я. ОТРОК

на адресу
743 Grove St., Irvington N.J. Tel.: 371-8490
СОЛІДНА ОБСЛУГА.

КРАМНИЦЯ ОБУВИ та ҐАЛЯНТЕРІЇ

„СТИЛЬ"

при 764 Springfield Avenue, Irvington, N.J.

ЛІКВІДУЄТЬСЯ.

Залишається кілька днів великої випродажі. Добра нагода для всіх — скористати із ліквідаційної випродажі товарів по драстично низьких цінах. Кожний, що закупить товар на суму $10.00 — одержує додаткові річ вартости $1.00 дарово.

Всім нашим добрим Приятелям-Покупцям, які відвідали нас до сьогодні, щиро дякуємо.

За крамницю „СТИЛЬ"
МИХАЙЛО ДОБОШ і С-КА

Виграша Stereo-Hi-Fi Grundig в останньому дні випродажі, тобто 28-го лютого ц. р.

ПОДЯКА

Українська Медично-Харитативна Служба (Колишній Український Червоний Хрест) складає найщирішу подяку Українській Американській Допомоговій Жіночій Організації, Головна Управа в Ню Йорку, за черговий цьогорічний дар в сумі $400.00 (чотириста) зі збірки „Діти — Дітям" з призначенням на фонд Допомоги Дітям в Европі. Згадану суму зужито на допомогу дітям з цьогорічних святкувань св. Николая чи Ялинки.

Особливо почуваємося до приємного обов'язку подякувати ВП. Пані Ользі Томашівській, голові Організації, і ВП. Пані Стефанії Бартко, секретарці, та ВП. Паням Співробітницям за їх труди при переправадженню збірки, а шляхетним Жертводавцям за датки для тих наших найменших — підопічних дітей.

Головна Управа УМХС — Мюнхен

Як держати — Ч. 16

ШТУЧНІ ЗУБИ

сильніше на місце.

Чи докучають Вам штучні зуби і справляють неприємність випадинням, сховзуванням або хитанням, коли Ви їсте, смієтеся або говорите? Посипте лише трошки FASTEETH на плитки. Цей алькаліновий (не окисновий) порошок держить штучні зуби сильніше і з більшою вигодою. Не клеїсто, не липко, не має почуття посмаку пасти, не квасніє. Усуває „запах плитки". Добре допасовані зуби — це засада здоров'я. Відвідуйте свого дентиста регулярно. Дістанете FASTEETH у всіх аптеках.

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Приятелями, що 9-го лютого 1967 року відійшла від нас у Вічність наша Найдорожча

ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п.

АНАСТАЗІЯ БУДАЙ

проживши 80 років на 59-му році подружого життя.

ПАНАХИДА — в неділю, 12-го лютого ц. р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Муряки при Rising Sun вул., Філядельфія, Па.

ПОХОРОН — в понеділок, 13-го лютого 1967 року, з церкви Громади Повної Віри, при 50300 Ellas, а опісля на цвинтар Oakland.

В глибокому смутку:
муж — ОЛЕКСА
3 ДОНЬКИ, 2 ЗЯТІ
7 ВНУКІВ і 2 ПРАВНУКИ

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Івана Мудрого

складають 50.00 долярів

на Український Католицький Університет у Римі

родина ШИПУЛІВ і ГУДЗЯКІВ

Замість квітів на могилу

бл. п. проф. ОЛЕКСАНДРИ СТАВНИЧОЇ

складають 10 долярів на НТШ в Сарсель.

Родині — висловлюють щире співчуття.

Дора, Любомир і Антін КОЛТУНЮКИ

Замість квітів на могилу

бл. п. проф. ОЛЕКСАНДРИ СТАВНИЧОЇ

склала 10.00 долярів
на НТШ в Сарсель

Климентина КУЛЬЧИЦЬКА

Замість квітів на могилу

бл. п. проф. ОЛЕКСАНДРИ СТАВНИЧОЇ

складає 15.00 долярів
на Фонд Енциклопедії Українознавства, НТШ, Сарсель.

ДРУГИЙ КУРІНЬ УПС — „ТІ, ЩО ГРЕБЛІ РВУТЬ"

ПОДЯКА

Дня першого січня 1967 року в місті Голлівуд, Каліфорнія, помер нагло на удар серця Найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

бл. п. ІВАН ПОНЯТИШИН

Цією дорогою складаємо найщирішу подяку всім нашим Приятелям і Знайомим, за вислови сердечного співчуття та духову піддержку для нас, так в прикрім і тяжкім моменті.

Сердечно дякуємо: Отцю пароху Култуцькому за молитви, за похоронні відслуження, та за проповідь. Дякуємо п. Володимирові Божикові і всім Хористам за відспівання з великим чуттям Парастасу та Панахиди в похороннім заведенні та Служби Божої в Церкві.

Щиро дякуємо за квіти всім місцевим Товариствам і Організаціям, всім нашим Приятелям, як рівнож Українській Громаді та нашим Знайомим міста Трентону, Н. Дж., які в найприкріших хвилинах для нас, також були разом з нами.

Дякуємо за Служби Божі, що їх замовили наші Друзі за Упокій Душі Покійного.

Найщиріша подяка для пана Богдана Гірки, за останні прощальні слова, якими прощав Покійного від Організації ООЧСУ, як рівнож краєвої-односелянинові Петрові Марщінову, що попрощав Односельчана від рідної Сестри, що живе в Україні та від Рідних Сторін.

Ще раз всім нашим дорогим Приятелям і Друзям, ми вдячні з цілого серця за участь в похоронах та віддання останньої прислуги для Покійного.

Хай Господь Милосердний винагородить Вас своїми ласками і має Вас в своїй опіці.

Вдова — АННА ПОНЯТИШИН
Дочка — ЛЮБА ПОНЯТИШИН
Дочка — ЛЕСЯ (KADY) ПОНЯТИШИН

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що дня 4-го грудня 1966 р. в Новому Ульмі, Німеччина, нагло відійшов у Вічність наш Дорогий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ

бл. п. МИХАЙЛО МИСЬКО

народжений дня 22-го листопада 1907 р. в Винниках б. Львова.

ПОХОРОН відбувся в суботу, дня 9-го грудня 1966 р. в годині 3-ій по пол. з каплиці на місцевий цвинтар. Похоронні відправи відслужив Всеч. о. В. Турковид.

В глибокому смутку:
дружина — МАРІЯ
дочка — РОМАНА ЯХТОРОВИЧ з чоловіком ОРЕСТОМ
сини: БОГДАН і ІГОР
внуки: ЛЯРИСА, МАРКО, ОРЕСТ, ІГОР, АНДРІЙ

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ
Українського Народного Союзу

СЕРЕДА, 15-го ЛЮТОГО 1967 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. — Місячні збори Т-ва „Клюб Поступовий", Відд. 70, о год. 7-ій веч. в УНДомі, 96 Fleet St. На минулих Річних Зборах Уряд перевибрано той самий, що був в минулому році. — І. Патуляк, предс.; П. Костик, секр і касир.

СУБОТА, 18-го ЛЮТОГО 1967 р.

КЕМДЕН, Н Дж. — Річні Загальні Збори Відд. 231 ім. кард. Й. Сліпого о год. 5-ій по пол. в залі укр. кат. церкви. Проситься всіх Членів прибути на ті важливі збори, які є вже третіми з черги від заснования нашого Відділу. З зборах візьме участь організатор Відділу, головний радний УНС Степан Гавриш. — За Управу: Мгр. Іван Бодревич голова; Іван Строчан, секр.; інж Микола Ромах, голова Контр. Комісії.

НЮАРК, Н. Дж. — Місячні збори Т-ва Чорноморська Січ, Відд. 14, о год. 7-ій веч. в Січовій залі. Проситься Членів прибути та вплатити залеглі вкладки. Вкладки можна також вплачувати через пошту на адресу секретаря Відділу: M. P. Otrok, R.D. 2, Cranbury, N.J. 08512. — В. Роговський, предс.

ЧЕСТЕР, Па. — Місячні збори Т-ва Т. Шевченка, Відд. 156 о год. 7:30 веч. в приміщенні, де звичайно. Просимо усіх Членів прибути на збори. — В. Новак, секр.

ДЕНВЕР, Колорадо. — Річні Збори Відд. 226 ім. Лесі Українки о год. 6:30 веч. в Пластовім Домі. Проситься усіх Членів про обов'язкову участь. — Управа Відділу.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — Приймання чл. вкладок 397-го Відд. відбудеться в околиці 24-ої вулиці від год. 11-12-тої дня в домі Кред. Кооп. „Самопоміч" при 856 Н. 24-та вул. Місячні збори членів о год. 3-ій по пол. в домі Т-ва Укр. Амер. Горожан, 847 Н. Френклін вул. Просимо довгуючих членів вирівняти залеглі вкладки. Зараз по місячних зборах о год. 4-ій по пол. в цьому ж приміщенні відбудуться Річні Загальні збори зі звичайною програмою. Проситься о численну участь. — І. Скочиляс, предсід.; М. Нич, секр.

ШИКАГО-Південь. — На річних Зборах 35-го Відділу в дні 21-го січня ц.р. обрано на 1967 р. Управу в слідуючому вкладі: Іван Козар, голова; Михайло Редош, місто-голова; Богдан Вовчик, секр.; Дмитро Ґулич, Іван Пірко, Юрій Юзьків — члени Контр. Комісії; Петро Новак, Теодор Школьний, відвідувачі хворих. Місячні збори Відділу відбуваються все в третю суботу кожного місяця о год. 7:30 веч. в Союзовім Домі, 1915 Захід 51 вулиця. Просимо Членів приходити на збори і спільно обговорювати внутрішно Відділові та загально-організаційні справи УНСоюзу на 1967 р. — Управа.

НЕДІЛЯ, 19-го ЛЮТОГО 1967 р.

ПАССЕЙК, Н. Дж. — Місячні збори Т-ва І. Франка, Відд. 97, о год. 2-ій по пол. в церковній залі при 47 Hope Ave. Проситься Членів приходити на збори. — Управа.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — Річні Загальні Збори Т-ва Пам'яті Героїв Крут, Відд. 424, о год. 12:30 дня в нижній залі церкви св. Покрови, 2225 North Macher St., — В. Басюк, секретар.

ДІТРОЙТ, Миш. — Місячні збори Б-тва св. о. Миколая, Відд. 175 о год. 1-ій по пол. в приміщенні УНДому при вул. Мартін. Проситься прийти на збори та вирівняти залеглі вкладки. — Ів. Смерека, секр.

ЙОНКЕРС, Н.Й. — Місячні збори Т-ва Подільська Січ, Відд. 8, о год. 2-ій по пол. в залі церкви св. Михаїла. Уряд на 1967 рік: Вол. Козіцький, предс.; П. Гарасимів, заст.; Мих. Гарасимів, рек. секр.; В Мандзій, фінансовий секр. і касир, В. Івасюта, заст. Контр. Комісія: С. Коцибала і В. Коцур.

Тростисти: Н. Мазур на 2 роки, Н. Періг на 1 рік. І. Нісєвич, опікун хворих. — В. Мандзій, фін. секр.

РОЧЕСТЕР, Н.Й. — Місячні збори Б-тва св. Йосафата Відд. 217 о год. 2-ій по пол. в Укр. Амер. Клюбі при 292 Hudson Avenue. Проситься Членів прибути на час і вирівняти свої залеглості. — К. Шевчук, предс.; Ф. Голод, фін. секр.; С. Мартинюк, касир; В. Колданський, рекорд. секр.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. — Місячні і Річні Збори Відділу 64, о год. 2:30 по пол. у п. Винярського при 482 Main St., Paterson, N.J. Якщо і цим разом не явиться відповідне число Членів, то збори відбудуться годину пізніше при будьякій кількости членів. Управа просить Членів прибути на збори. — За Управу — Лопушняк.

ЕЛМАЙРА, Н.Й. — Місячні збори Т-ва І. Франка, Відд. 271 о год. 2-ій по пол. в Укр. Ам. Нар. Клюбі. Проситься Членів прибути на час. На Річних Зборах в січні ц.р. вибрано Упрану на 1967 р. в такому складі: А. Тепляк, голова. С. Кліщ, заст. голови; І. Чопко, секр.; В. Костів, заст. секр.; П. Німець, касир. Контр. Комісія: М. Гриньків, Й. Більський, В. Осташ, — І. Чопко, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — Місячні збори Т-ва Ів. Франка, Відд. 83 о 12-ій год. дня в залі Укр. Горож. Клюбу при 847 N. Franklin вул. Членів довгуючих проситься обов'язково вирівняти залеглість. При цьому повідомляємо, що до Управи Відділу є вибрані слідуючі особи: Роман Карбівник, голова; Мирон Карбівник, заст. голови; Степан Гавриш, секр.; Петро Ткач і Анна Коваль, заст. секретаря; Теодора Волянюк, касирка. Контр. Комісія: Семен Чорномаз, голова, Маріян Шаран, Іван Васюрко, Михайло Кузьма і Іван Паращак, члени. — Ст. Гавриш, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — Річні Загальні Збори Т-ва Дністер, Відд. 430, о год. 12-ій дня в Укр. Клюбі при Френклін вул. Просимо всіх наших Членів явитись на ці Річні Збори, поцікавитися діяльністю управи і новими плянами УНСоюзу та вибрати нову Управу. Коли б мимо цього нашого заклику не явилось відповідне число членів, то в одну годину пізніше Збори відбудуться без огляду на кількість присутніх. — Управа Відділу: Роман Дяків, Роман Книш, Осип Бакай.

БРИДЖПОРТ, Конн. — Збори Т-ва Укр. Січ, Відд. 59, о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 500 Галет вул. Взивається усіх Членів прийти на час на збори, а довгуючих взивається вирівняти свої довги і ненаражувати себе і свої родини на суспенду. Управа на 1967 рік: С. Гуменюк, предс.; О. Роман, заст.; В. Макійчик, кас.; М. Галькевич, секр.; Т. Сливінський, заст.; В. Сливінський, О. Роман, Я. Гура — контролери. Збори Товариства відбуваються у третю неділю кожного місяця. Адреса секретаря: Michael Halkewicz, 245 Funston Avenue, Bridgeport, Conn. 06606, Tel.: 372-1109. — М. Галькевич, секр.

ПОТРІБНО
ДРУКАРЯ-ПРЕСМАНА
ДО МАШИН
PREMIER PRESS
KELLY • KLUGE
Голоситись:
P. O. BOX 346 — JERSEY CITY, N. J. 07303
Тел.: (201) 434-0237

Увага! Зміна місця зборів!
В п'ятницю, 17 лютого 1967 р.
о год. 7:30 веч.
В ДОМІВЦІ ТОВАРИСТВА „ДНІСТЕР"
361 ВІДДІЛ УНСОЮЗУ
при 119 Avenue "A" (між 7 і 8 вул.)
— відбудуться —
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС міста Ню Йорку і околиці

до участи в яких запрошені Урядовці, Представники та конвенційні Делеґати наступних Відділів:

4, 5, 6, 8, 19, 46, 66, 69, 86, 117, 129, 130, 158, 160, 184, 194, 198, 200, 203, 204, 210, 211, 256, 267, 293, 310, 825, 327, 361, 393, 433, 435, 450, 455, 457, 485 і 489.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:
Звіти, вибір нової Окружної Управи, пляни членської кампанії та

СВЯТОЧНЕ ВРУЧЕННЯ ЗОЛОТИХ ГОДИННИКІВ ДОВГОЛІТНІМ ЧЛЕНАМ-ПІОНЕРАМ УНСОЮЗУ.

Такими довголітніми членами УНСоюзу на терені Округи Ню Йорку є: **Емілян Тутко** і **Кляфіра Оліяр** у Відд. 8, **Іван Лазорчир** у Відд. 66, **Н. Демкович** у Відд. 117, **Кіпрон Астраб** у Відд. 195, **Карпо Шиш** і **Олекса Ґвязда** у Відд. 158, **Яків Притика** у Відд. 160, **Лев Кушман** і **Франц Зухарський** у Відд. 204, **Іван Грицик** у Відд. 211 та **Іван Росточинський** у Відд. 327.

Цих членів та їхні родини запрошуємо на Збори.
У Зборах візьмуть теж участь

ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ.

Закликаємо всі Відділи і їх уряди та конвенційних Делеґатів, як і інших активних союзовців, взяти участь у цих Зборах.

ПІСЛЯ ЗБОРІВ — ПЕРЕКУСКА

За Управу Окружного Комітету:
І. ФЛИС, голова — **Роман С. ГОЛІЯТ**, секретар

ШИКАҐО й ОКОЛИЦЯ!
Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Шикаґо
повідомляє, що
в суботу, 25-го лютого 1967 р.
в годині 7:30 вечером
в приміщенні ДОМУ „ЛЕВІВ"
під числом 2353 Вест Шикаґо Авеню в Шикаґо, Ілл.
— відбудуться —
ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

в яких обовязані взяти участь усі його члени Окружної Ради, Конвенційні Делеґати, Відділові Делеґати та Урядники Відділів УНСоюзу.

Шикаґо — 20, 33, 35, 106, 114, 125, 131, 139, 157, 176, 220, 221, 243, 252, 259, 301, 379, 399, 423, 425, 452 і 472. Калумет Сіті — 80. Ґері, Інд. — 100. Геммонд, Інд. — 107. Палатайн — 136, 395. Гарвей — 335. Рокфорд — 250. Милвокі, Віс. — 103. Джоліет — 111. Піорія — 190. Савт Бенд, Інд. — 499.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

Звіти Урядників.
Питання й дискусія над звітами.
Уділення вотум довір'я.
Вибір Окружної Ради.
Плян праці Округи в 1967 році.
Дискусія та ухвали.
Закриття й перекуска.

На Зборах будуть приявними.

Інж. С. КУРОПАСЬ, заст. гол. предс. УНСоюзу
П. ПУЦИЛО та **І. ІВАНЧУК**, гол. контр. УНС
Т. ШПИКУЛА, Г. ОЛЕК і **М. КУРОПАСЬ**, гол. радні УНС
Володимир **ГІРНЯК**, обл. орг. УНСоюзу

За Окружний Комітет:
Н. ОЛЕК, голова — **Л. БОДНАР**, секретар

Розшуки

Хто мавби відомості з найдавніших часів про родину священичу **Яросевичів**, дуже прохаю написати про неї мені. (Родина о. Яросевича жила мабуть в повіді Дрогобицькім). За подані відомості буду вдячна.

Ярослава Острук
1120 Chelten Avenue
Philadelphia 26, Pa. U.S.A.

Українська Медично-Харитативна Служба, б. Український Червоний Хрест
— пошукує —

Яремчука Василя із Завидович біля Городка Ягойлонського.
Диню Марію із села Кривого, пов. Потутори, яка вийшла заміж в Льоткірхен за поляка Стаха і виїхала до Австралії.
Кудлу Михайло, який жив в Братфорді, Англія.
Коцюбу Ореста, який після закінчення війни жив у Бертензґадені.
Ерделі Миколу Володимировича.
Лазарко Валерія з дому Товстюк із Буковини, правдоподібно виїхала з Австрії до Канади.
Пуровця Івана із Турки.
Хто знав би пошукувані особи, просимо подати на адресу:
Ukrainischer Medizinischer u. Charitativer Dienst e. V.
8 Muenchen 2,
Dachauerstr. 9/II
Deutschland

Різне

НЕ ТРЕБА ДОВГО ЧЕКАТИ
ПЕРЕКОНАЙТЕСЬ САМІ І ЗАЖИЙТЕ ЩЕ СЬОГОДНІ
ЗІЛЛЯ
під назвою
J. MILLER'S PURE HERB COMPOUND # 6,
а вже завтра почуєтесь ліпше.

Терплячі, симптоми як кваси жолудка, запір, нестравність, гази, відбивання, завороти голови, біль у крижах і інші недомагання НЕ ЧЕКАЙТЕ, а спробуйте ЗАРАЗ!

Зілля це не вариться, ані не запарюється, а вживається його в природнім виді так, як є у пачці. Тим то воно таке помічне й корисне.

Зілля це повинно находитися у кожній хаті, як перша поміч.

Ціна одної пачки $10.00, а якщо хочете для свого приятеля, тоді дві пачки тільки — $15.00.

Якщо Ви незадоволені протягом 24-48 годин, зверніть пачку, а гроші будуть Вам сейчас повернені.

Пишіть зараз, долучуючи чек або моні ордер на адресу:

THE MILLER CO., INC.
Dpt. 41
790 Broad Street, Newark, N.J.

ЗА КІЛЬКА ЦЕНТІВ ДЕННО ПОЗБУДЬТЕСЬ ЗАГРОЗИ
для
ваших вартостей:
від пожежі
вломників
затрати внаслідку переставлення
в інше місце

Ключем до більшого вашого спокою духа є ключ до депозитового сейфу всередині нашого міцного підвалу. Приходьте й візьміть його собі!

HUDSON COUNTY NATIONAL BANK
JERSEY CITY
BAYONNE — WEEHAWKEN
HOBOKEN — GUTTENBERG
UNION CITY — NORTH BERGEN

Member Federal Deposit Insurance Corporation

Праця
• HELP WANTED MALE •

EXPERT CABINET MAKERS
Well established furniture firm. Neat, experienced cabinet maker. Only experienced men needed. Apply — call:
Mr. P. HEINE 497-3847
Brooklyn, N.Y.

WANTED
EXP. MAN MECHANIC
to install springs for autos & trucks. Chauffers lic. preferred.
National Spring Co.
80 Dickerson St. Newark, N.J.
Call (201) 482-1580

ТОЧИЛЬНИКИ
Досвід при upright, belt grinding machines, off stainless steel hardware, and tubing. Платні вакації і свята, повні компанійні бенефіти.
United Showcase Co.
114 Moonachie Avenue
Moonachie, N.J. (201) 438-4100

NEW ENGLAND FINISHER
Desires experienced help. All categories of Dyeing Finishing Plant. Send replies to:
Dodgeville Finishing Co.
Attleboro, Mass.

MACHINISTS
• **BENCH HANDS**
• **LATHE HANDS**
English speaking
Morey Machinery Co.
4-57 26th Avenue
Astoria, L.I., N.Y.
(212) 274-7373

Праця
HELP WANTED FEMALE

COOK
& general houseworker, experienced for one couple, Park Avenue sleep in separate studio apartment ½ block away. Suitable for single or couple, steady job, references required.
Call TE 2-7820 A.M. N.Y.C.

HOUSEKEEPER
Reliable & serious European woman who loves children. To do housework, light cooking & assist with 2 children in Nursery. School. Own room & bath, T.V., nice warm atmosphere.
Harrison, New York.
(914) **WO 7-2899**

ПОТРІБНО
досвідчених оперейторок при жіночих одягах. Секційна праця або на штуки. Доскон. умовини праці, постійна праця. Праця там де живете.
Darling Garment Corp.
41 Central Ave., Passaic, N.J.
Call (201) 472-1130

EXPERIENCED COMPUTER
Print out. Proof readings work from Feb. 20 April 7th. Apply all week to
Paulist Press
21 Harristown Road
Glenrock, New Jersey

OPERATORS
Experienced on burlap & cotton bags, semi and steady work, good pay, benefits.
E. S. Halsted & Co., Inc.
78 Halladay Street
Jersey City, N.J. 433-3323

СЕКРЕТАРКА
Надзвичайна нагода для відповідальної особи до директора Chem. Engineering Lab. Добре, фахове машинописання і стенографія.
Clifton, N.J.
Tel.: (201) 478-0880

СЕКРЕТАРКА
Адміністративний асистент для менаджера фабрики. Добре машинописання. Акуратна. Добра платня і бенефіти. Тел.:
Mr. CROKE
(201) 623-2780

TYPIST
Excellent working conditions, hours 9 - 5 P.M. 5 days a week. Generous benefits. Midtown, near all transportations.
LUTHERAN CHILD WELFARE ASSOCS.
Call MU 6-6040

CLERK TYPIST
$75 wk. Hrs. 9-5. Weekly
UNDERWRITER
116 John St. N.Y.C.
RE 2-0345

STENO-TYPIST
Bright beginner with good skills considered, for modern office, Grand Central area.
661-3320, Ext. 29, N.Y.C.

Потрібно
ДОСВ. ОПЕРЕЙТОРОК ПРИ ЖІН. СУКОНКАХ
Секційна праця, постійна праця, приємні умовини праці.
M & C DRESS COMPANY
346 Ocean Ave., Jersey City, N.J.; Call (201) DE 2-9687

Праця
HELP WANTED FEMALE

ГОСПОДИНЯ
від 9-ої аж до пообіді. 5 днів в тижні, без варення, але треба гарно подати. Деще прання, друга поміч. Мусить говорити по-анг., мати досвід і останні рекомендації. $70.00 + кошти доїзду.
(201) 763-6173

KEY PUNCH OPERATOR
026 A/M Experience plus Clerical work. $85 plus profit sharing, other fringe benefits. 8:30 A.M. to 4:30 P.M. Relocating in Rockleigh. Industrial Park, N.J. Near Tappan, N.Y. July, '67. Allowance for commutation to N.Y. **Arwood Corp., 515 Madison Ave, N.Y. (53 St.), Tel.: PL 2-1515.**

Мої дні
БОРИС ОЛЕКСАНДРІВ
Ціна — 25 центів

Праця
• HELP WANTED MALE •

МЕХАНІК
Повний час або на кілька годин. 50 машин — фабрика спортового одягу. Платня за згодою, досконала нагода.
6201 — 15th Avenue
Brooklyn, N.Y. DE 1-3000

SHIPPING & RECEIVING CLERK
With all round experience. Experienced in shipping. Good pay. Steady, nice working conditions. Apply
Atlas Valve Co.
280 South St., Newark, N.J.
Tel.: Mr. Blanchard
(201) 642-2464

MACHINE OPERATORS and PACKERS
(WE WILL TRAIN)
Steady work. Company paid Blue Cross and Blue Shield.
BAYONNE NIPPLE CO.
32nd St. at Prospect Ave.
Bayonne, N.J.
Please mention this ad.

ПОРТЕР - ПОДРУЖЖЯ
Досвідчені, повний час, нічна праця, жити на місці. На початок $300 плюс 2-кім. „air cond." апарт. Даром газ, елек. і госпіталізація. Мусить бути ввічливий і постійний. Шліть поштівку по-анг. з ім'ям, адресою і телеф. **Box AN7 — 521 5 Ave., Room 714, Mr. I. Bengen, I. & J. Bengen, 172-12 Hillside Ave., Jamaica, N.Y.**

МАШИНІСТ
ЗДІБНИЙ ДО ВСЬОГО
1-ШОКЛЯСНИЙ
ПОСТІЙНА ПРАЦЯ.
ВИСОКА ПЛАТНЯ і БЕНЕФІТИ.
Досконалі умовини праці.
LEE & FOLEY MACHINE CO.
DANBURY, CONN.
(203) 744-1875

КРАВЕЦЬ
і до ПРИМІРЮВАННЯ
Праця на замовлення при чоловічім одязі. Поправки. Потрібно досвідченого. Добра платня, постійна праця 52 тижні в році. Приємні умовини. **Ben Schneider**
489 Sylvan Avenue
Englewood Cliffs, N.J.
(201) 569-9099
10 хв. від G. Washington bridge

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ

5.25 % річно — Найвищі відсотки на 6 місячні щадничі цертифікати $10.000 мінімум, додаткові на $1,000. Заробіток від дати купна.

5.00 % річно — Найвищі відсотки на щадничі цертифікати. $5,000 мінімум, додаткові на $1,000. Заробіток від дати купна.

4.75 % річно — Найвищі відсотки на звичайні щадничі конта в околиці. Щадіть кожну суму в кожному часі. Депозити на 10-го процентуються від 1-го. Беретьня до уваги час починаючи від 1-го січня 1967 р., обраховуваний квартально.

IRVING SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION
INSURED
126 MARKET ST. (near Main) PATERSON, N. J. • 274-4204
Daily 9-3; Fri. Eves. 6-8 • Free Parking at Maiden Lane Lot, Hamilton Street

---

ARKA Company DEPARTMENT STORE
48 E. 7th St.
Tel.: GR 3-3550. New York City
„СКОРОПАД", поема Романа Купчинського, ілюстрована Е. Козаком. Ціна $5.00.

Різне

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Ave., New York City
Tel.: GR 5-7430. — Крім ПАЧОК, висилаємо ГРОШІ без оплати. Нові ціни на авта: ВОЛГА ГАЗ — 21 R $2,365.19, ВОЛГА ГАЗ 21 US $2,553.70, МОСКВИЧ 408 E $1,954.83, МОСКВИЧ 408 $1,759.39, ЗАПОРОЖЕЦЬ ZAZ 965 A $957.60. Год. урядові: понеділок - п'ятниці — 8:30-7:00 веч., суботи — 8:30 — 6:00 веч., неділя — 10:00-3:00 по полудні.

Real Estate

NEW 2 FAMILY
BUILDERS CLOSE OUT
MUST BE SEEN
MODEL
41-06 57th Street
WOODSIDE, L.I.

Праця
MALE & FEMALE

ENVELOPE WORKERS
Experienced. Wingler Dunnebier Pressman. Feeders & General helpers. Good pay. Steady, nice working conditions. Pension plan. Benefits.
Tel. Mrs. May
Orgler Deutsch Envelope Co.
167 — 41st St., B'lyn, N.Y.
(212) HY 9-2400

Funeral Directors

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. (9)
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
NEWARK, N.J.
IRVINGTON, N.J.
ESsex 5-5555

ІВАН КОВАЛЬЧИК
FUNERAL HOME
Completely AIR CONDITIONED
Займається Похоронами в стейті NEW JERSEY
Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, кличте, як в день, так і в ночі:
JOHN KOWALCHYK
129 Grand Street
(cor. Warren Street)
JERSEY CITY 2, N.J.
Tel.: HEnderson 4-5131

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

ТАРЗАН, Ч. 5761. Нова засідка!

JUNGLE DRUMBEATS ANNOUNCED THAT ONE, AND NOW ANOTHER, NATIVE VILLAGE HAD BEEN ATTACKED BY SAVAGE CARNIVORES!
TARZAN HASTENED TO INVESTIGATE THE SCENE OF THE LATEST DISASTER-- 1-20-5761
BUT HE DID NOT KNOW THAT DETERMINED, HOSTILE WARRIORS LURKED IN AMBUSH!

Биття в барабани повідомляло, що один, а пізніше і другий тубілець був нападений м'ясоїдними тваринами!

Тарзан поспішав прослідити сцену найновішої катастрофи...

Але він не знав, що рішучі ворожі вояки чигали в засідці!